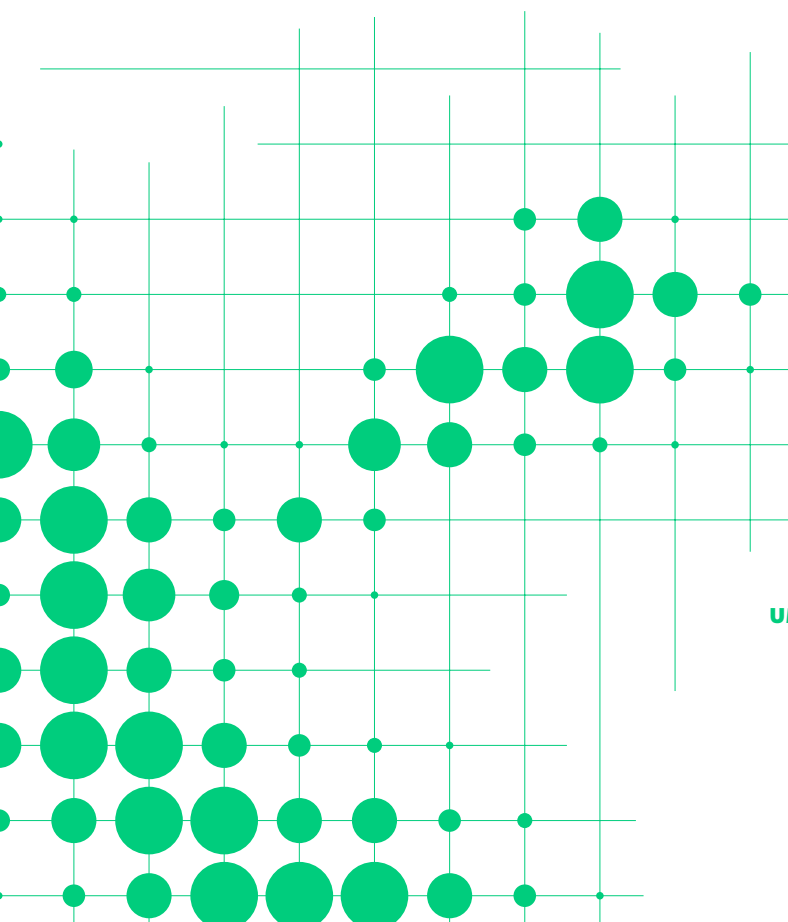

61... Glazbeni tribina

OSIJEK — 2024.
7. — 9. / studenoga

61. Glazbeni tribina

OSIJEK — 2024.
7.— 9. / studenoga

UMJETNIČKI VODITELJ:
Tibor Szirovicza

ZEMLJA PARTNER:
Mađarska

PARTNER:
KC Osijek

SADRŽAJ

4 Pozdrav gradonačelnika Osijeka

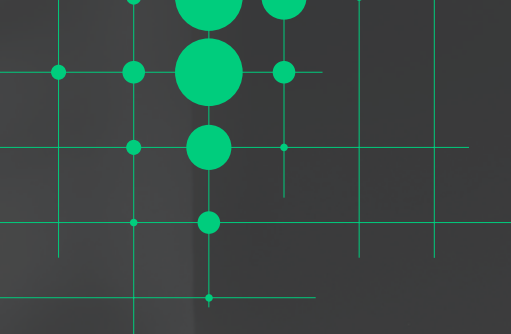
5 Uvodnik umjetničkog ravnatelja
TIBORA SZIROVICZE

6 Novi koncertni prostor u
Hrvatskoj / **IVAN KRISTIJEAN MAJIĆ**

10 ČETVRTAK / 7.11. / program

22 PETAK / 8.11. / program

44 SUBOTA / 9.11. / program

Poštovani,

Zadovoljstvo nam je i ove godine, od 7. do 9. studenog, ugostiti Glazbenu tribinu Hrvatskog društva skladatelja. Osijek tako četvrti put postaje mjesto susreta i predstavljanja stvaralaštva autora suvremene glazbe.

Osobito me raduje što ove godine svi zajedno možemo uživati u vrsnim izvedbama suvremene glazbe u našoj novoj Koncertnoj dvorani „Franjo Krežma“, prvoj u povijesti Osijeka.

Osijek se tako s novom dvoranom čvrsto pozicionirao na kulturnoj karti Hrvatske i Europe. Reakcije glazbenika i publike su izvrsne.

Uvjeren sam da će i ovogodišnja, 61. Glazbena tribina dodatno obogatiti kulturni život Osijeka, Slavonije i Baranje i šire.

Dobrodošli u Osijek, grad kulture i dobrih, gostoljubivih, domaćina!

IVAN RADIĆ
gradonačelnik

Poštovani prijatelji Glazbene tribine!

Već četvrtu godinu zaredom okupljamo se u Osijeku. Značajna vijest za Grad Osijek i za sve umjetnike – skladatelje, ansamble i orkestre – jest da će se ovogodišnje izdanje održati u novootvorenoj koncertnoj dvorani Franjo Krežma u sklopu Kulturnog centra Osijek.

Jedan od ključnih ciljeva Tribine je promocija suvremenog glazbenog stvaralaštva, prvenstveno hrvatskog, ali i europskog. Ove godine imamo zemlju partnera – našeg bliskog susjeda, Mađarsku – i iznimno mi je zadovoljstvo najaviti koncert otvorenja festivala u novoj koncertnoj dvorani, na kojem će Panonska filharmonija predstaviti četiri premijerne izvedbe hrvatskih i mađarskih skladatelja.

Tribina je ostala mjesto okupljanja struke: mnogih generacija profesionalaca i publike povezanih ljubavlju prema suvremenoj glazbi. Razvoj raznih tehnologija u posljednja dva desetljeća, kao što su snažna računala, pametni televizori, mobiteli i tableti, brzi žični i bežični internet, brojne televizijske i *streaming* platforme, društvene mreže, tzv. *gaming* industrija i drugi otvorili su širok prostor za skladatelje primijenjene glazbe u svijetu, ali i u Hrvatskoj. U Hrvatskom društvu skladatelja krajem 2023. godine održan je prvi plenum redovnih članova koji se bave stvaranjem glazbe za film, kazalište, filmske *trailere*, kompjuterske igre, mobilne aplikacije i slično. Stoga sam odlučio da ovogodišnja Tribina otvori prostor za razgovor o aspektima primijenjene glazbe.

Uz dugogodišnju podršku Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske, Grad Osijek i Osječko-baranjska županija već su četvrtu godinu zaredom naši partneri u sufinanciranju i organizaciji festivala. Glazbena tribina godinama okuplja mlade generacije skladatelja, muzikologa i instrumentalista. Prvi put 2024. godine raspisan je natječaj za partiture (eng. *call for scores*) namijenjen isključivo mladim hrvatskim skladateljicama i skladateljima te stranim skladateljima koji studiraju na hrvatskim muzičkim akademijama, a nisu stariji od 30 godina. Međunarodni žiri odabrao je dvoje mladih umjetnika – Doroteu Pavlinić i Viga Kovačića – čije će kompozicije biti izvedene.

Svim posjetiteljima Tribine želim ugodan boravak u Osijeku, uz posebnu želju da uživaju u koncertnim programima i susretima s umjetnicima!

—
TIBOR SZIROVICZA
umjetnički voditelj

Novi koncertni prostor u Hrvatskoj

Svako vrijeme treba pronaći i imati svoj značaj. Nakon niza godina u Opatiji i sada već četvrtu godinu u Osijeku, Tribina bi u novoj dvorani mogla pronaći smisao za današnje vrijeme. Novi koncertni prostor u Hrvatskoj željno je očekivan događaj i u hrvatskim, a posebice u osječkim okvirima. Smatram da je u tom duhu potencijal uvjeta koje je glazbena umjetnost dobila u Osijeku ujedno i prilika da Tribina u svojem osječkom razdoblju zaista pruži razvojni poticaj hrvatskoj ozbiljnoj glazbi – da susret autora, glazbenika i ostalih dionika bude konstrukcijski okvir za očuvanje te razvoj hrvatske glazbe.

Potencijal za novo

Promišljati strateški, za ovako malu zemlju poput naše, od iznimne je važnosti. Zato i dvoranu Franjo Krežma ne tretiramo kao nove uvjete, već upravo suprotno: kao potencijal za novo. Programi su traženi, publike je puno, stoga dobre odluke i odlučne realizacije mogu dati rezultate. Vjerujem da na isti način može neke nove rezultate polučiti i suradnja s Hrvatskim društvom skladatelja te se nadamo nastavku tradicije Glazbene tribine u Osijeku.

IVAN KRISTIJAN MAJIĆ
ravnatelj Kulturnog centra Osijek

ČET / 7.11.

20:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / KD Franjo Krežma

Panonska filharmonija
András Vass, dirigent
József Balog, klavir

Máté Balogh, Péter Tóth*,
Ante Knešaurek*, Mladen Tarbuk**

PET / 8.11.

10:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / Mala dvorana

PANEL/DISKUSIJA:

Hrvatski skladatelji i primijenjena glazba

12:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / KD Franjo Krežma

Duo Hornyánszky-Römer

Berislav Šipuš, Barna Kováts, Miklós Maros, Srećko Bradić,
Frano Parać, Ante Knešaurek, Pedro Abreu, Krešimir Seletković*

13:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / Mala dvorana

RAZGOVOR S UMJETNICIMA:

Duo Hornyánszky-Römer

15:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / Mala dvorana

RAZGOVOR S UMJETNICIMA:

**Dirigent András Vass i skladatelji Máté Balogh,
Péter Tóth, Mladen Tarbuk**

PET / 8.11.

20:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / KD Franjo Krežma

Ansambl Else

Yohanan Chendler, Ursula Mamlok, Ivan Končić,
Francesco Filidei, Camilo Bornstein, Ivan Josip Skender,
Dorotea Pavlinić, Guillaume Connesson*

21:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / Mala dvorana

RAZGOVOR S UMJETNICIMA:

Ansambl Else

SUB / 9.11.

11:00 h

KONKATEDRALA SV. PETRA I PAVLA

Tea Kulaš, orgulje

Marko Ruždjak, Krešimir Seletković, Danijel Legin,
Ivo Josipović, Sanja Drakulić, Ivan Božičević*

15:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / Mala dvorana

PANEL/DISKUSIJA:

Nova glazba u raljama glazbene industrije

20:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / KD Franjo Krežma

Acoustic Project Strings

*Srđan Dedić, Srećko Bradić, Vigo Kovačić,
Frano Đurović, Zoran Juranić, Dubravko Palanović*

22:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / KD Franjo Krežma

Duo Matišić-Veljak

Šimun Matišić, Matija Krečić*, Leon Firšt*,
Tibor Szivovicsa*, Antun Tomislav Šaban*, Ana Horvat**

ČETVRTAK | 7.11.

20:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK

KD Franjo Krežma

PANONSKA FILHARMONIJA

András Vass, dirigent

József Balog, klavir

Máté Balogh, Péter Tóth*,*

Ante Knešaurek, Mladen Tarbuk**

*praizvedba

20:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / KD Franjo Krežma

PANONSKA FILHARMONIJA

András Vass, dirigent

József Balog, klavir

MÁTÉ BALOGH: *Sinfonia Nr. 3 (In memoriam László Bertók)**

Curse

Still Life

Warning

Before Bedtime

PÉTER TÓTH: Koncert za klavir i orkestar*

Movement No. 1

Movement No. 2

Movement No. 3

— PAUZA —

ANTE KNEŠAUREK: *Sonare 2*, za orkestar*

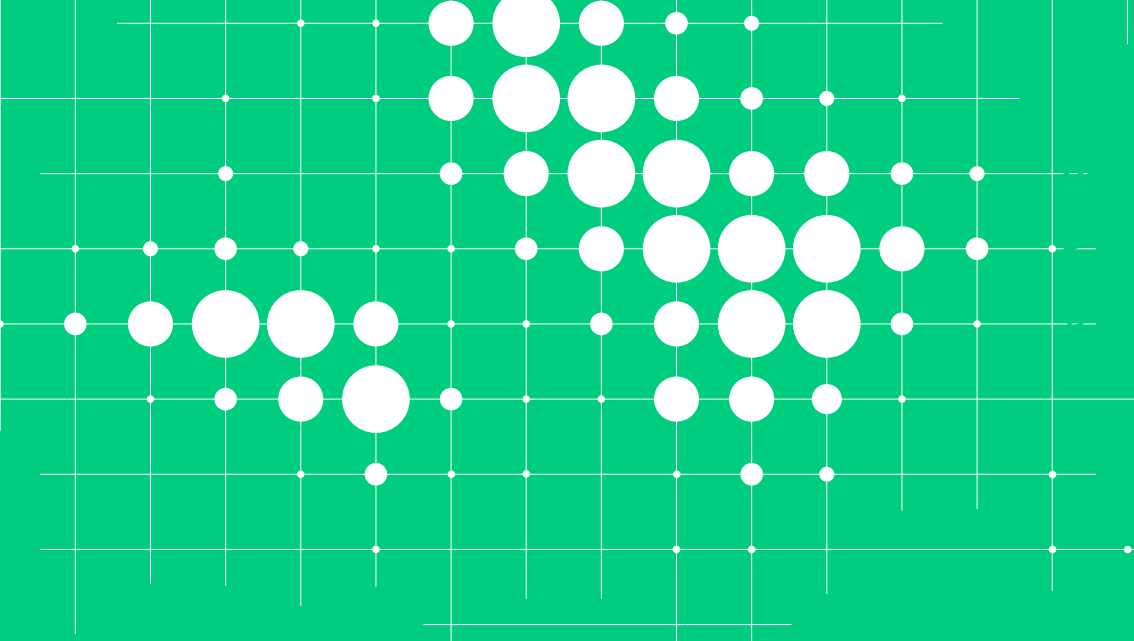
MLADEN TARBUK: *Techno Symphony**

Techno Classic

Beach Party

Techno Etno

—
*praizvedba

U današnje vrijeme nije neuobičajeno da jedan međunarodno poznat i priznat regionalni simfonijski orkestar poput Panonske filharmonije izvede koncert sa suvremenim repertoarom. Ipak, može se reći da je događaj koji je pred nama po mnogočemu poseban i jedinstven: Panonska filharmonija započet će svoju ulogu rezidentnog orkestra u novoizgrađenoj koncertnoj dvorani u Osijeku predstavljanjem novoskladanih simfonijskih djela suvremenih mađarskih i hrvatskih skladatelja, od kojih je većina napisana posebno za ovu svečanu prigodu, koju će i mađarski i hrvatski skladatelji uveličati svojom nazočnošću, a tijekom koje će se praisvesti njihova glazbena djela. Na tribini će se susresti istaknuti predstavnici glazbene umjetnosti dviju susjednih zemalja, pri čemu je bliska komunikacija između subjekata uključenih u kreiranje programa uspostavljena već ranije, što s jedne strane osigurava profesionalnu podlogu koncerta, a s druge strane snažnu regionalnu suradnju, promičući zajedničko razmišljanje, sve potrebnije u ovim – u ljudskom, profesionalnom i kulturnom smislu – izazovnim vremenima. Uvjeran sam da će ovaj projekt biti dobar početak dugoročne te plodne suradnje. Jedinstveni ton i šarena paleta suvremenih djela mogu pružiti dovoljan uvid svima zainteresiranim za suvremenu glazbu regije. S nestrpljenjem i uzbuđenjem pripremamo se za ovaj koncert i događanja vezana uz njega, veselimo se što ćemo ugostiti sve one koji nas žele poslušati ili bolje upoznati!

ANDRÁS VASS, dirigent

MÁTÉ BALOGH (Győr, 1990.) mađarski je skladatelj i izvanredni profesor na Glazbenoj akademiji Franz Liszt u Budimpešti te gostujući predavač na Konzervatoriju u Trstu. Njegova su djela nagrađivana diljem Europe te izvođena u Turskoj, Azerbajdžanu, Kini, Tajvanu, Japanu, Kanadi i Sjedinjenim Američkim Državama. Njegova je glazba predstavljena na mnogim međunarodnim festivalima, kao što su Manifeste Festival u Parizu, Milano Musica, MicroFest Prag, Open Recorder Days Amsterdam, ECCO Concert Series (Bruxelles), Ljubljana New Music Forum, Music Gardens Festival (Varšava), Opus Amadeus (Istanbul), Kurtág & Ungarn (Bern), Listening to China (Šangaj), Secret Kiss (Tokio), Ostrava Days, Axes Kraków, Festival Academy (Budimpešta), Café Budapest, St. Gellert Festival (Segedin), Bartók Szeminárium (Szombathely) itd. Djela mu objavljuju Editio Musica Budapest, Imprinta Edition (Mannheim), Universal Edition (Beč) i Pizzicato Verlag Helvetia. Dobitnik je brojnih nagrada, među kojima su recentne prve nagrade na MicroFestu u Pragu i Međunarodnom natjecanju Friedrich Schiller u Trstu.

Máté Balogh o svom novom djelu ***Sinfonia Nr. 3 (In memoriam László Bertók)***: „Treća simfonija može se smatrati akustičnom ilustracijom četiriju tekstualnih fraza koje je napisao mađarski pjesnik László Bertók iz Pečuha. Zbog tih je pjesama mladi pjesnik bio zatočen u represivnom sustavu staljinističkog tipa 1950-ih. Glazbena tekstura evocira, s jedne strane, prozirnú haydnovsku tkaninu, a s druge, industrijsku estetiku ‘carskih šetača’ povezanih s opresivnim režimima. Ova dva naizgled suprotstavljena refleksna sustava sintetizirana su u četverostavačnoj grotesknoj dramaturgiji. Djelo je posvećeno Panonskoj filharmoniji, a objavio ga je UMP Editio Musica Budapest.”

Stavci i pridružene pjesme:

CURSE

*We rally: tens, hundreds, thousands,
who were slammed like wind slams a gate,
who are surrounded by mist, sorrow, determination,
and we don't know where our lives are headed.*

STILL LIFE

*We sit in the night lamplight,
weighing up what remains:
a swept out attic, an unvoiced thought
in my father's eyes.*

WARNING

*You man-eaters, savage profiteers,
this cursed land is your doing,
you beware: the people call out
and the land devours those who hurt her.*

BEFORE BEDTIME

*I believe my grandson will stand
on a martian mountaintop one day,
looking at his fathers and the earth,
and smile with tears of joy.*

/ Prijevod na engleski: Balázs Mohácsi /

PÉTER TÓTH (Budimpešta, 1965.) paralelno je učio udaraljke i kompoziciju na Konzervatoriju Béla Bartók, kod Oszkára Schwartz i Miklósa Kocsára. Godine 1985. upisao je Glazbenu akademiju Franz Liszt u klasi Emila Petrovicsa, gdje je diplomirao 1990. U 1990-ima napisao je brojne popratne glazbe za produkcije u kazalištima u Budimpešti i drugim gradovima u Mađarskoj, a nekoliko godina bio je i profesor na Sveučilištu za kazalište i film. Trenutno je pročelnik Odsjeka za glazbenu teoriju na Fakultetu glazbene umjetnosti Sveučilišta u Segedinu. Mnoga su njegova zbornica djela nagrađivana na mađarskim i međunarodnim natjecanjima. Dobitnik je nagrada Erkel, KÓTA i Ditta Bartók-Pásztory. Péter Tóth član je Mađarske akademije umjetnosti.

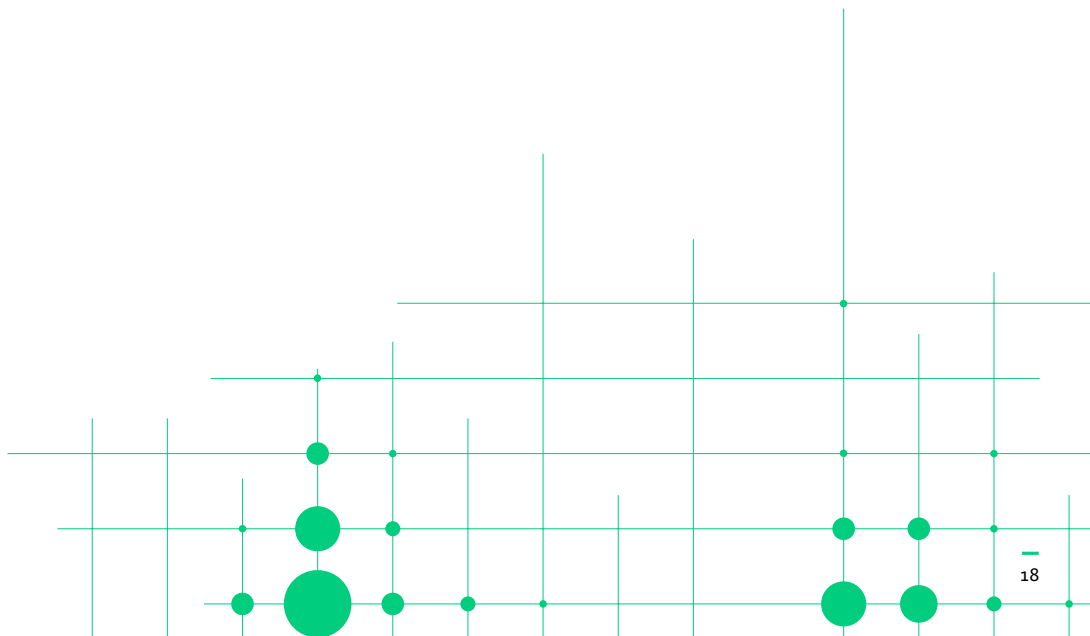
O svom novom **Koncertu za klavir i orkestar** Péter Tóth zapisao je: „Klavirski koncert napisao sam na narudžbu pijanista Józsefa Baloga. Posvetio sam ga uspomeni na Zoltána Kocsisa, iz nekoliko razloga: jedan je taj što sam tijekom skladanja s Józsefom Balogom puno razgovarao o Kocsisu, kojeg obojica smatramo jednim od najvećih mađarskih pijanista i glazbenika. S druge strane, djelo se na nekoliko mjesta referira na Bartókove klavirske koncerte koje je Kocsis tako fantastično svirao. Skladba je trostavna i tradicionalnog glazbenog oblika.”

Orguljaš, skladatelj i pedagog **ANTE KNEŠAUREK** (Zagreb, 1978.) diplomirao je orgulje kod Marija Penzara i kompoziciju kod Marka Ruždjaka na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Nakon magisterija iz orgulja u Zagrebu pohađao je poslijediplomske studije iz orguljske interpretacije te improvizacije u Detmoldu i Grazu. Aktivno se bavi orguljskom improvizacijom, nastavljajući tradiciju hrvatskih skladatelja, orguljaša i improvizatora poput Franje Dugana i Anđelka Klobučara. Glavni je orguljaš Bazilike Srca Isusova u Zagrebu od 1997. te redoviti profesor na Odsjeku za kompoziciju i teoriju glazbe na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu. Na domaćoj i inozemnoj glazbenoj sceni prisutan je kao skladatelj i orguljaš; njegova su djela izvođena u Zagrebu, Osoru, Grožnjanu, Osijeku, Ljubljani, Puli, Beču, Parizu, Jeruzalemu, Moskvi, Berlinu, Sankt Peterburgu, Freyungu, Detmoldu, Trstu, Udinama i drugdje. Autor je sveučilišnog udžbenika *Harmonija* te dobitnik niza nagrada, među kojima i nagrade HDGU-a Milka Trnina, nagrade HDS-a Boris Papandopulo te nagrade HAZU.

„Skladba **Sonare 2** tek se konceptualno naslanja na kompoziciju za gitaru solo *Sonare 1* u smislu da dijele istu sintaksu. Obje skladbe poprimaju konture prostranog višedimenzionalnog glazbenog lûka u kontekstu jedne velike improvizacije. S iznimnom znatiželjom ispitujem i otkrivam elasticitet tog stvorenog prostora unaprijed osmišljenim skladateljskim postupcima, ali ponekad i sasvim spontanim improvizatorskim gestama. Propitkujem granice napinjanja zamišljene zvučne opne koja u svojstvu čuvara drži na okupu moj glazbeni prostor. Od 2013. godine, kada sam napisao skladbu *Utjeha – in memoriam Marku Ruždjaku*, započeo sam graditi svoj ciklus u kojem se svaka nova kompozicija djelomično oslanja ili barem referira na neku od prethodnih. I dok se u nekima od njih bavim osjećajima usamljenosti ili pak trenutcima radosti, u ovoj se skladbi osvrćem na toliko sveprisutan osjećaj neizvjesnosti i bespomoćnosti kojemu smo danas izloženi. Jesmo li se sami doveli u takav položaj našom šutnjom i izostankom reakcije zbog straha? Ako da, onda je ova kompozicija crtež te bih joj galantno mogao dodati podnaslov *O ljudskom jadu*.” (Ante Knešaurek)

O umjetničkom putu **MLADENA TARBUKA** (Sarajevo, 1962.) potrebno je govoriti iz više autorskih i kreativnih vizura; u posljednjih je 35 godina, uz brojna gostovanja diljem Europe, u Kanadi, SAD i Meksiku, višekratno dirigirao priznatim ansamblima kao što su ansambli Mađarske državne opere, Opere na Rajni ili Sinfonietta Cracovia, a djela su mu izvođena na prestižnim festivalima kao što su George Enescu, Wien Modern, Svečane igre u Bregenzu ili Svjetski dani nove glazbe. Velik dio svoje stvaralačke energije posvetio je mladima kao profesor kompozicije, dirigiranja, orkestra i glazbene teorije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a ujedno je i gostujući profesor Visoke škole za umjetnosti u Bernu. Mladen Tarbuk dobitnik je brojnih inozemnih i domaćih nagrada, a čak je pet puta primio nagradu Josip Štolcer Slavenski. Autor je stotinjak djela, među kojima se ističu balet *Tramvaj zvan žudnja*, orkestralna djela *Sinfonia* i *Stara hrvatska glazba* te komorna djela i ciklusi za sopran te komorni ansambl. Značajan je njegov rad na pripremi i tiskanju antologijskih djela hrvatske simfonijske i operne baštine poput opera *Ljubav i zloba* Vatroslava Lisinskog i *Nikola Šubić Zrinjski* Ivana pl. Zajca, Simfonije u fis-molu, op. 41 Dore Pejačević ili *Sunčanih polja* i *Sablasti* Blagoja Berse. Tarbukov važan doprinos domaćem glazbenom životu čine i velike operne produkcije umjetničkih akademija Sveučilišta u Zagrebu, potom višegodišnja suradnja sa Simfonijskim orkestrom HRT-a, kao i osnivanje Simfonijskog puhačkog orkestra Hrvatske vojske. Od 2002. do 2005. bio je intendantom HNK-a u Zagrebu, od 2013. do 2014. vodio je glazbeni program Dubrovačkih ljetnih igara, a od 2014. do 2017. bio je u funkciji njihova intendant. Od 2020. do 2024. djelovao je kao predsjednik Hrvatskog društva skladatelja. (Martina Bratić)

O svojoj novoj skladbi **Techno Symphony** Mladen Tarbuk piše: „Digitalna obrada snimljenog zvučnog vala otvorila je vrata nevjerojatnim mogućnostima manipulacije bojom zvuka i ritmom glazbe. Slijedom toga pojavila se eksperimentalna elektronička glazba, DJ-i te tehno kao njihov glazbeni stil. O čemu se radi? Zahvaljujući snazi računala postalo je moguće u stvarnom vremenu, na licu mjesta spajati, razdvajati, modificirati unaprijed snimljeni glazbeni materijal, a sve to u vremenskom okviru osnovnog četveročetvrtinskog ritamskog obrasca. Tako je digitalizacija glazbe nadopunila i skladateljske tehnike s mijenjanjem spektra određenog tona, postupnim mijenama osnovnog tempa, lijepljenjem više glazbenih slojeva koji se odvijaju u različitim tempima, dropovima, a sve to na pulsaciji različitih ritamskih uzoraka. Stoga ova kompozicija kombinira skladateljske postupke tehna sa skladateljskim postupcima suvremene glazbe, stvarajući u tri stavka vrlo kontrastne ugođaje. Prvi stavak, kako mu i naziv kaže, ponajviše odgovara ovom opisu. Kromatski total je razdvojen na dva dijatonska heksakorda, jedan gornji i jedan donji. Oni, kroz šest formalnih odsjeka, međusobno izmjenjuju po par uvijek drugih tonova 'prljajući' time svoju izvornu dijatonsku strukturu. Nakon što su se izmijenili svi tonovi, gornji je heksakord postao donji i obratno. Proces se zatim odvija kroz šest novih izmjena u suprotnom smjeru pa se na koncu nađemo na početku. Drugi stavak dovodi slušača na morsku obalu jedne ljetne večeri, na mjesto do kojeg, nošeni vjetrom, dopiru zvuci techno partyja. Slušač je sam i razmišlja o koječemu, a te misli nam prenosi veliki solo violončela. Treći stavak nas vodi u tehnom modificiranu balkansku krčmu, gdje se duljina uobičajenog četveročetvrtinskog uzorka nepredvidivo mijenja, a zvuk tapana zamjenjuje za tehno karakteristični zvuk hi-hata.“

PANONSKA FILHARMONIJA simfonijski je orkestar sa sjedištem u Pečuhu, koji je posljednjih desetljeća izrastao u jedan od vodećih mađarskih orkestara. Preteču današnjeg ansambla utemeljio je 1811. bečki skladatelj György Lickl. Od 2010. Panonska filharmonija stalni je orkestar Centra Kodály, a održala je niz rasprodanih nastupa u Nacionalnoj koncertnoj dvorani Béla Bartók u Budimpešti te u najznačajnijim europskim koncertnim dvoranama: od Züricha, preko Beča, do Berlina. Šefovi dirigenti orkestra bili su Zsolt Hamar, Zoltán Peskó, Tibor Bogányi i Gilbert Varga, a trenutno je to Gergely Kesselyák. S Andrásom Vassom kao stalnim dirigentom orkestar surađuje od 2009., a prvi stalni gostujući dirigent je Tibor Bogányi. Tijekom više od desetljeća, prvi stalni gostujući dirigent Panonske filharmonije bio je Zoltán Kocsis. Orkestar redovito surađuje s najistaknutijim mađarskim umjetnicima, među kojima su Gergely Bogányi, Dezső Ránki, Miklós Perényi, István Várdai, Barnabás Kelemen, Éva Marton, Péter Eötvös, Jenő

Jandó, Péter Frankl i drugi. Uz održavanje samostalnih koncerata, filharmonija redovito nastupa u Müpi, na najznačajnijim mađarskim festivalima te surađuje s istaknutim umjetnicima međunarodne glazbene scene, kao što su Maxim Vengerov, Krzysztof Penderecki, Leopold Hager, Mischa Maisky, Fazil Say, Roby Lakatos, Plácido Domingo, José Carreras, Andrej Gavrilov, Ivan Repušić, Riccardo Frizza, Dejan Lazić i dr. Orkestar nudi događaje za sve naraštaje, inovativnim projektima na svoje koncerte privlači mlade te redovito sudjeluje u snimanjima nosača zvuka. Popularan je i u Budimpešti, a uspostavio je plodnu suradnju s vodećim dionicima, udrugama i institucijama u gradu Pečuhu. Orkestar je bio ambasador Pečuha 2010. u okviru programa Europske prijestolnice kulture. U jesen 2017. Panonskoj filharmoniji je, uz Festivalski zbor, dodijeljena Nagrada Ivan Lukačić za najviši izvodilački domet ansambla na 47. Varaždinskim baroknim večerima.

ANDRÁS VASS (Tîrgu-Mureş, 1979.) diplomirao je na Glazbenoj akademiji Franz Liszt u Budimpešti, a nakon pobjede na međunarodnom dirigentskom natjecanju postao je asistent maestra Ivána Fischera u Budimpeštanskom festivalskom orkestru. Trenutačno je stalni dirigent Panonske filharmonije u Pečuhu. Suradivao je s Budimpeštanskim festivalskim orkestrom, Mađarskom nacionalnom filharmonijom, Simfonijskim orkestrom Glazbene akademije Franz Liszt, Komornim orkestrom Georg Solti, Komornim orkestrom Franz Liszt te brojnim drugim orkestrima u Europi, kao i sa solistima svjetskog ugleda. Redovito dirigira opernim i baletnim izvedbama te simfonijskim repertoarom, s težištem na simfonijama Mendelssohna, Schumanna, Brahmsa, Beethovena i Mozarta. Bavi se i orkestracijom te održava i organizira međunarodne majstorske tečajeve. U posljednje vrijeme uže područje interesa su mu povijesno osviještene izvedbe repertoara iz razdoblja baroka i bečke klasike. Uz Lászlóa Dobosa, umjetnički je voditelj Festivalnog zbora Panonske filharmonije, čiji je glavni cilj upravo autentična interpretacija baroknog i klasičnog repertoara.

JÓZSEF BALOG (Budimpešta, 1979.) jedan je od najtalentiranijih mađarskih pijanista svoje generacije, odraslih na temeljima mađarske pijanističke tradicije. Glazbenik briljantne tehnike i istančanog senzibiliteta, uz standardni klavirski repertoar izvodi i glazbu nastalu pod utjecajem jazza, suvremeno stvaralaštvo, ali i djela rijetko izvođenih skladatelja. Proslavio se i praizvođenjem velikog broja djela suvremenih skladatelja te redovito održava majstorske tečajeve na uglednim glazbenim institucijama. U posljednjih 20 godina održao je više od 1000 koncerata kao solist i komorni glazbenik, u poznatim koncertnim dvoranama i na uglednim festivalima, u više od 25 zemalja diljem Europe, Amerike i Azije. Nastupao je s brojnim vodećim orkestrima i ansamblima, uključujući Filharmoniju Baltičkog mora, Mađarsku nacionalnu filharmoniju, Simfonijski orkestar Mađarskog radija, Orkestar Mađarske državne opere, Simfonijski orkestar HRT-a, Komorni orkestar Franz Liszt, Panonsku filharmoniju i mnoge druge. Koncertni podij dijelio je sa svjetski poznatim glazbenicima i dirigentima, kao što su Kristjan Järvi, Zoltán Kocsis, Shai Wosner, Andreas Ottensamer, Barnabás Kelemen i dr. Snimio je deset nosača zvuka, a njegov prvi album, *Hungaricum*, osvojio je nagradu Liszt Grand Prix du Disque 2005. Višestruko nagrađivanom pijanistu dodijeljene su i nagrada Liszt mađarske vlade te nagrada Lajtha.

PETAK | 8.11.

10:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK

Mala dvorana

PANEL-DISKUSIJA:

Hrvatski skladatelji i primijenjena glazba

VODITELJ: Dalibor Grubačević

SUDIONICI: Ivan Božičević, Matko Brekalo, Frano Đurović,
Ana Horvat, Danijel Legin, Irena Paulus

12:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK

KD Franjo Krežma

DUO HORNYÁNSZKY - RÖMER

Zoltán Hornyánszky, oboa i engleski rog

István Römer, gitara

Berislav Šipuš, Barna Kováts, Miklós Maros, Srećko Bradić,
Frano Parać, Ante Knešaurek, Pedro Abreu, Krešimir Seletković*

13:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK

Mala dvorana

RAZGOVOR S UMJETNICIMA:

Duo Hornyánszky - Römer

VODITELJ: Ivan Kristijan Majić

SUDIONICI: Zoltán Hornyánszky, István Römer

15:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK

Mala dvorana

RAZGOVOR S UMJETNICIMA:

Hrvatsko-mađarska suradnja

VODITELJ: Ivan Kristijan Majić

SUDIONICI: András Vass, Máté Balogh,
Péter Tóth, Mladen Tarbuk

20:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK

KD Franjo Krežma

ANSAMBL ELSE

Petra Schwieger, violina

Valentin Scharff, violončelo

Shelly Ezra, klarinet

Naaman Wagner, klavir

Yohanan Chendler, Ursula Mamlok, Ivan Končić,
Francesco Filidei, Camilo Bornstein, Ivan Josip
Skender, Dorotea Pavlinić, Guillaume Connesson*

Koncert uz potporu Zaklade Mamlok (Njemačka)

21:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK

Mala dvorana

RAZGOVOR S UMJETNICIMA:

Ansambl Else

VODITELJ: Mladen Tarbuk

SUDIONICI: Shelly Ezra, Petra Schwieger,
Valentin Scharff, Naaman Wagner

*praizvedba

10:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / Mala dvorana

PANEL-DISKUSIJA:

Hrvatski skladatelji i primijenjena glazba

VODITELJ: Dalibor Grubačević

SUDIONICI: Ivan Božičević, Matko Brekalo, Frano Đurović, Ana Horvat, Danijel Legin, Irena Paulus

12:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / KD Franjo Krežma

DUO HORNYÁNSZKY - RÖMER

Zoltán Hornyánszky, oboa i engleski rog
István Römer, gitara

BERISLAV ŠIPUŠ: *UNRUHE*, za obou i gitaru*

BARNA KOVÁTS: Sonatina za obou i gitaru

Allegretto

Adagio

Moderato

Allegro vivo

MIKLÓS MAROS: *Goboj*, za obou i gitaru

SREĆKO BRADIĆ: *Potonuli križ*, za gitaru solo

FRANO PARAĆ: *Muzika za gitaru*

ANTE KNEŠAUREK: *O jednoj mladosti*, za obou i gitaru

PEDRO ABREU: Sonata za engleski rog i gitaru

Preludij

Fuga

Buarquerola

Danza

KREŠIMIR SELETKOVIĆ: *Non-sense*

—
*praizvedba

S obzirom na to da je kolega Hornyánszky rođen u Budimpešti, dok ja po ocu imam mađarske korijene, učinilo nam se prikladnim programski spojiti glazbu obiju susjednih zemalja jer smo pronašli vrlo zanimljive skladbe. Uz skladbu Ante Knešaureka koja je obilježila početak rada našeg dua i novu skladbu Berislava Šipuša, s mađarske strane tu je glazba Miklósa Marosa, vrlo plodnog osamdesetogodišnjeg skladatelja koji živi u Švedskoj, gdje je stekao velik ugled te Barne Kovátsa koji je, osim kao skladatelj, zapamćen i kao osnivač visokoškolskog studija gitare u Budimpešti, a emigriravši u Austriju, bio je profesor gitare na Mozarteumu do kraja radnog vijeka. Program dopunjava jedna od rijetkih, ako ne i jedina originalna skladba za engleski rog i gitaru hrvatskog Portugalca Pedra Abreuja te mladenačka efektana skladba nazvana Non-sense (što nikako nije!) Krešimira Seletkovića. Duo točke prekida nastup solo gitare s tužnim Bradićevim Potonulim križem, dosad još neizvedenim na Glazbenoj tribini te efektanom Paraćevom Muzikom za gitaru.

—

ISTVÁN RÖMER, gitarist

Skladatelj i pedagog **BERISLAV ŠIPUŠ** (Zagreb, 1958.) diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u razredu Stanka Horvata, a usavršavao se kod Gilberta Bosca u Udinama te François-Bernarda Mâchea i Iannis Xenakisa u pariškom Elektroničkom studiju UPIC. Dirigiranje je usavršavao kod Vladimira Kranjčevića, Željka Brkanovića, Krešimira Šipuća i Milana Horvata. U Teatru alla Scala u Milanu bio je asistent dirigenta i dirigent, a tijekom godina bio je umjetnički ravnatelj MBZ-a i Osorskih glazbenih večeri te ravnatelj Zagrebačke filharmonije. Osnivač je i umjetnički voditelj Cantus Ansambla. Kao redoviti profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu od 2019. bio je pročelnik Odsjeka za kompoziciju i teoriju glazbe. Bio je i gostujući profesor na Escola Superior de Música de Catalunya u Barceloni, a kao predavač i dirigent gostovao je u Kanadi. Od 2015. do 2016. obnašao je dužnost ministra kulture Republike Hrvatske. Redoviti je član HDS-a i dobitnik brojnih nagrada i priznanja u domovini te inozemstvu. Autor je više od osamdeset skladbi, među kojima i recentne opere *Posljednji intermezzo* te *Pasije*, skladane za Zbor HRT-a i ovjenčane nagradama Vladimir Nazor Republike Hrvatske i Boris Papandopulo HDS-a. Album *Berislav Šipuš: Pasija* u izdanju HRT-a i HDS-a/Cantusa osvojio je četiri diskografske nagrade Porin 2024., između ostalih za najbolji album klasične glazbe i najbolju skladbu klasične glazbe.

Skladbu **UNRUHE**, za obou i gitaru Berislav Šipuš napisao je na želju Istvána Rőmera i Zoltána Hornyanszskog, a večeras će doživjeti praizvedbu. O njoj skladatelj piše: „Skladba je građena od spore *Introdukcije*, prilično recitativnog karaktera, s puno zastoja i dahova, nakon čega se taj mirni ugođaj naglo pretvori u uzburkanu masu, koju započinje oboa svojom vrlo 'nemirnom' *Cadenzom*, da bi uslijedio središnji dio skladbe. Taj se *Allegro* prvo odvija u virtuosnom unisonu oba instrumenta, a zatim se razvije u gotovo improvizacijsku epizodu, u kojoj je oboa ona koja je melodijski 'nemirna', a na to je itekako potiče gitara svojim nestabilnim i agresivnim ritamskim *ostinatom*... Sav će taj uznemireni dio naglo stati kako bi se glazbena događanja vratila gotovo pa na početak skladbe... Krug 'mir/nemir' se zatvorio, barem za sada...”

Gitarist, pedagog i skladatelj **BARNA KOVÁTS** (Budimpešta, 1920. – Salzburg, 2005.) bio je prvi mađarski profesionalni klasični gitarist, istodobno predvodnik izgradnje visokoškolskog gitarističkog obrazovanja u svojoj domovini. Emigriravši tijekom revolucije 1956. godine, živio je u Francuskoj i Venezueli, a potom neko vrijeme u Beču, da bi 1961. postao profesor gitare i lutnje na Mozarteumu u Salzburgu, gdje je, prestavši nastupati nakon smrti supruge, ostao sve do umirovljenja 1989. godine. Kao izvođač i pedagog snažno je odbacio sve ono što je smatrao praznom virtuosnošću „cirkuske atrakcije“, stavljajući izražajnu izvedbu iznad svega ostalog, za što je i sam posjedovao potrebno umijeće. Njegovo stvaralaštvo čine rana djela, utemeljena na romantičarskoj i narodnoj glazbi, ali i suvremena ostvarenja nove glazbe do kojih je došao slijedeći skladateljske tekovine svog vremena.

Budući da se tijekom života nije pretjerano izlagao vanjskim utjecajima, unatoč trendovima i promjenama, Kovátsev je izričaj ostao prepoznatljiv. **Sonatina za obou i gitaru** iz 1948. godine jedno je od njegovih najupečatljivijih mladenačkih ostvarenja, izniklih iz temelja romantizma i nasljeđa mađarske narodne glazbe.

Međunarodno priznati mađarsko-švedski skladatelj **MIKLÓS MAROS** (Pečuh, 1943.) glazbenu naobrazbu stekao je na Konzervatoriju Béla Bartók u Budimpešti kod Rezsőa Sugára i na Glazbenoj akademiji Franz Liszt kod Ferenc Szabóa, nastavivši studij u Stockholmu kod Ingvara Lidholma i Györgya Ligetija. Bio je profesor kompozicije na Srednjoj glazbenoj školi, Studiju za elektroničku glazbu (EMS) i Visokoj glazbenoj školi u Stockholmu. Godine 1972. sa suprugom, pjevačicom Ilonom Maros, osnovao je ansambl Maros za izvođenje suvremene glazbe. Godine 1990. dodijeljena mu je nagrada za životno djelo švedske vlade. Aktivan i kao dirigent, surađivao je s nizom uglednih orkestara i ansambala diljem Europe. Uz dvije opere, skladao je brojna komorna, simfonijska, koncertantna i vokalna djela koja se redovito izvode u Europi, SAD-u, Kanadi, Južnoj Americi, Aziji i Australiji. Član je Švedske kraljevske glazbene akademije.

Skladbu **Goboj**, za obou i gitaru, Maros je napisao 1987. godine. Atmosferično ostvarenje bogatog timbra istražuje jedinstveni zvuk te interakciju oboe i gitare, pri čemu oboa svojim izražajnim mogućnostima i gitara svojom svestranošću oblikuju živopisnu paletu emocionalnih i glazbenih efekata. Djelo napisano u ABCA formi, većim je dijelom virtuoznog karaktera te spretno kombinira multifone efekte oboe s gitarističkim akordima.

Akademik **SREČKO BRADIĆ** (Samobor, 1963.) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu diplomirao je glazbenu kulturu i kompoziciju u klasi Stanka Horvata, a danas je na toj instituciji redoviti profesor u trajnom zvanju na Odsjeku za kompoziciju i glazbenu teoriju. Od 2011. godine umjetnički je ravnatelj Samoborske glazbene jeseni, a u sezoni 2015./2016. bio je rezidencijalni skladatelj HRT-a. Autor je koncertantnih, simfonijskih, opernih te duhovnih skladbi i glazbe za velike ansamble, prepoznatljivog i osebujnog izričaja, od kojih su mnoge zabilježene na diskografskim izdanjima (HDS, Cantus, HRT). Među nagradama koje su mu dodijeljene, ističu se nagrada Fonda Stjepan Šulek, nagrada Grada Samobora za kulturu, nagrada HAZU za područje glazbene umjetnosti i muzikologije te tri nagrade Boris Papandopulo HDS-a. Godine 2024. izabran je za redovitog člana u Razredu za glazbenu umjetnost i muzikologiju HAZU.

Skladbu **Potonuli križ** praisveo je gitarist István Römer, 20. srpnja 2008. na Osorskim glazbenim večerima, pod tadašnjim naslovom *Potonulo sidro*. O introspektivnoj skladbi kontemplativnog ozračja, tom je prigodom skladatelj zapisao: „Jedna mala intimna ispovijest koja tihim hodom luta, dolazi, prelazi, vraća se... Tanka crta ponora dubina biva umivena crnilom ljepote i uz poderani vapaj krene... dalje.”

Hrvatski skladatelj i glazbeni pedagog, akademik **FRANO PARAĆ** (Split, 1948.) diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji Sveučilišta u Zagrebu u klasi profesora Stanka Horvata, a usavršavao se kod Marina Zuccherija u Milanu u Studio di fonologia musicale della RAI. Od 1978. predaje na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, najprije teorijske predmete, a potom kompoziciju. Od 1992. godine u zvanju je redovitog profesora, a u dva je mandata bio dekan te institucije. Dobitnik je brojnih najviših nagrada struke te državnih odličja, između ostalih nagrada Josip Štolcer Slavenski, HAZU, Porin i Porin za životno djelo, Boris Papandopulo HDS-a, Vladimir Nazor – godišnjih nagrada i nagrade za životno djelo te Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića. U koncertnoj sezoni 2014./2015. bio je rezidencijalni skladatelj ansambala HRT-a. Skladbe su mu izvođene u Europi, Aziji, Australiji, Africi, Sjevernoj i Južnoj Americi, a od važnijih glazbenih središta treba izdvojiti izvedbe u Parizu, Londonu, Beču, New Yorku, Moskvi, Pekingu, Bruxellesu, Sydneyu itd.

Prepoznatljiv glazbeni izričaj Frane Paraća, protkan folklornim idiomom, zrcali se i u njegovom jedinom ostvarenju za gitaru solo, skladbi **Muzika za gitaru**, nastaloj 1996. godine za Darka Petrinjaka, koji ju je i praižveo na Osorskim glazbenim večerima 2. kolovoza iste godine, a potom i snimio za nosač zvuka u izdanju Hrvatskog društva skladatelja.

— **ANTE KNEŠAUREK**, str. 15.

Skladbu **O jednoj mladosti** Ante Knešaurek napisao je za oboista Zoltána Hornyánszskog i gitarista Istvána Rőmera uoči njihove turneje u Kini 2019., gdje su je i praižveli. Nedugo prije toga, Ante Knešaurek proveo je nekoliko mjeseci kao rezidencijalni skladatelj u Kini te je, upoznavši kinesku glazbu, svoju skladbu utemeljio na kineskoj glazbenoj tradiciji. O njoj je zapisao: „Skladba *O jednoj mladosti* parabola je koja ocrtava sva ona mladenačka previranja kroz koja sam i sâm nebrojeno puta prolazio. Ti neminovno prisutni kontrasti i ponekad mučne oprečnosti tijekom odrastanja poprimaju načas ulogu toliko potrebne odskočne daske u sazrijevanju i formiranju mladenačke ličnosti. Osvrt na mladost moguć je tek u zrelijoj dobi kada mladenačkim mukama i jadima možemo dodati i drugačiju atribuciju: bilo je potrebno, zapravo dobro i korisno. Skladba je nastala na poticaj dragih prijatelja – gitarista Istvána Rőmera i oboista Zoltána Hornyánszskog. Nastojao sam u skladbi iskoristiti i samu narav dua gitare i oboe kao svojevrsnog dualizma, odnosno koncepta dvojnosti kontingentnog i apsolutnog.”

—
Gitarist, pedagog i skladatelj **PEDRO MIGUEL PEREIRA ABREU** (Madeira, 1977.) svoje je glazbeno putovanje počeo na Glazbenom konzervatoriju u Madeiri, otkrivši ljubav prema klasičnoj gitari. Studirao je na Muzičkoj akademiji

Sveučilišta u Zagrebu u klasi Darka Petrinjaka, a vlastitu glazbenu vještinu oplemenjivao je pohađajući radionice i majstorske tečajeve kod uglednih glazbenika i pedagoga, kao što su Paulo Valente Pereira, Zoran Dukić i David Russell, između ostalih. Pedrov glazbeni talent zablistao je na brojnim pozornicama i na festivalima, gdje je, ostvarivši suradnju s nizom glazbenika, pokazao svestranost u žanrovima od klasike do fada.

Pedro Abreu o svojoj **Sonati za engleski rog i gitaru** piše: „Skladbu je naručio Zoltán Hornyánszky zbog nedostatka literature za taj sastav. Tijekom razdoblja od 2004. do 2008. godine Zoltán je aktivno koncertirao sa mnom, istražujući mogućnosti toga jedinstvenog instrumenta. Sonata se sastoji od četiri stavka, s tim da prva dva – *Preludij* i *Fuga* – predstavljaju *hommage* velikom skladatelju njemačkog baroka, J. S. Bachu. Druga polovica Sonate vodi nas do bogatog glazbenog svijeta Južne Amerike. Mirna *Buarquerola* posvećena je brazilskom pjesniku i glazbeniku Chicu Buarqueu, dok *Danza* aludira na onu nekonformiranu stranu ljudske prirode.“

Akademik **KREŠIMIR SELETKOVIĆ** (Slavonski Brod, 1974.) diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Davorina Kempfa, a ljetne tečajeve pohađao je u Austriji, Poljskoj, Njemačkoj, Mađarskoj i Hrvatskoj. Zaposlen je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u zvanju redovitog profesora, gdje je od 2013. do 2019. obnašao dužnost prodekana za nastavu. Bio je urednik edicije **Ars Croatica** HDS-a te umjetnički ravnatelj Muzičkog biennala Zagreb. Dobitnik je Rektorove nagrade Sveučilišta u Zagrebu, nagrade Boris Papandopulo HDS-a, nagrada Stjepan Šulek i Josip Štolcer Slavenski, Nagrade hrvatskoga glumišta i drugih. Višestruki je dobitnik nagrade Porin, a 2019. odlikovan je Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića. Od 2024. redoviti je član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti, a u koncertnoj sezoni 2021./2022. bio je rezidencijalni skladatelj ansambala Hrvatske radiotelevizije. Autor je šezdesetak orkestralnih, komornih, vokalnih i elektroničkih skladbi, izvođenih diljem svijeta (Austrija, Italija, Rusija, Litva, Slovačka, Kanada, Kina i dr.).

Izvorno skladana za flautu i gitaru, Seletkovićeva skladba **Non-sense** nastala je 1997. godine, inteligentno, promišljeno i duhovito propitujući odnos pojedinca i okoline usred kaotične svakodnevice. „Započinje atonalno-mističnim zajedničkim *rubato* uvodom, nalik na uvod u potpuno slobodnu improvizaciju. Zatim gitara zadaje španjolsko-arapsko-romski ritam, zaigrano i melodično. Ova pomalo i parodirajuća 'flamenco besmislica' gitarskim ritamsko-akordijskim *ostinatom* podsjeća nas na početak, vodi kroz još jedan dijalog flaute i gitare te završava vatrenom *codom*.“ (Dina Tiljak, uz CD Matej Grahek, flauta i Tvrtko Sarić, gitara: ...*And then turn to the mountain...*, Aquarius Records, 2007.)

DUO HORNÝÁNSZKY - RÖMER, u kojem djeluju dvojica etabliranih glazbenika, Zoltán Hornyánszky, prvi oboist Zagrebačke filharmonije i István Römer, profesor gitare na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, osnovan je 2019. godine radi koncertne turneje u Kini, gdje je te godine održao pet koncerata od krajnjeg istoka do krajnjeg zapada. Za tu im je prigodu hrvatski skladatelj Ante Knešaurek napisao skladbu nadahnutu motivima kineske tradicionalne glazbe. Pored skladbi baroknih i klasičnih skladatelja izvorno pisanih za neki melodijski instrument i gitaru, na njihovom se repertoaru nalaze i izvorna djela za obou i gitaru iz razdoblja romantizma te suvremena hrvatska i mađarska djela za obou i gitaru.

— **ZOLTÁN HORNYÁNSZKY** rođen je u Budimpešti, gdje je počeo učiti obou u klasi Tibora Szeszlera. Studirao je na Muzičkoj akademiji u Beču u klasi Güntera Lorenza, a uz obou studirao je i dirigiranje. Sudjelovao je na seminarima kod Raya Stilla, Heinza Holligera, Hansjörga Schellenbergera i Gordona Hunta u Austriji i Italiji, Alexa Kleina i Laszla Hadadya u Parizu te Omara Zobolija u Lisabonu. Hornyánszky je bio član nekoliko bečkih orkestara, među kojima su Pro Arte Orchester, Wiener Residenz i Johann Strauss Sinfonietta, a od 1992. djeluje u Portugalu kao prvi oboist Orquestra Clássica da Madeira te profesor oboe na Konzervatoriju u Funchalu, Madeira. Bio je član Hrvatskog baroknog ansambla te surađivao s HNK-om u Zagrebu, HNK-om Ivana pl. Zajca u Rijeci, Hrvatskim i Varaždinskim komornim orkestrom te Dubrovačkim simfonijskim orkestrom. Snimao je za radio i televiziju, nastupao je solistički i s orkestrima u Mađarskoj, Austriji, Portugalu, Italiji, Hrvatskoj, Republici Češkoj i SAD-u te kao solist na međunarodnim festivalima u Hrvatskoj, Mađarskoj, Španjolskoj i Kini. Od rujna 2003. prvi je oboist Zagrebačke filharmonije. Uz redovito komorno muziciranje s gitaristom Istvánom Römerom, Hornyánszky je nastupao i s orguljašem Pavlom Mašićem te Gudačkim kvartetom Rucner.

— **ISTVÁN RÖMER** studirao je gitaru kod Marge Bäuml-Klasinc na Visokoj školi za glazbu i izvedbene umjetnosti u Grazu te na zagrebačkoj Muzičkoj akademiji u razredu Darka Petrinjaka. Njegova je karijera briljantno započela brojnim nagradama na međunarodnim natjecanjima, od kojih valja izdvojiti prve nagrade koje je osvojio sredinom osamdesetih u Mettmannu (Njemačka), na Segovijinom natjecanju u Palma de Mallorci te kasnije u Viñi del Mar u Čileu. Nakon toga intenzivno koncertira u Europi, Južnoj Americi i Aziji kao solist, u duu s violončelistom Valterom Dešpaljem i klarinetistom Milkom Pravdićem, violinisticom Laurom Vadjon i sopranisticom Lidijom Horvat-Dunjko te, u zadnje vrijeme, s oboistom Zoltánom Hornyánszky. Član je Zagrebačkog gitarskog trija u kojem, uz Darka Petrinjaka i Gorana Listeša, neprekinuto djeluje od osnutka 1984. do 2020. Kao solist i komorni glazbenik snimio je dvanaest diskografskih izdanja. Dobitnik je nagrada Hrvatskoga društva glazbenih umjetnika Milka Trnina i Ivo Maček, a kao član Zagrebačkog gitarskog trija dobitnik je nagrade HDGU-a Milka Trnina, Vjesnikove nagrade Josip Štolcer Slavenski, državne nagrade za umjetnost Vladimir Nazor te nekoliko diskografskih nagrada Porin, od kojih je jedna za album godine.

13:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / Mala dvorana

RAZGOVOR S UMJETNICIMA:

Duo Hornyánszky - Römer

VODITELJ: Ivan Kristijan Majić

SUDIONICI: Zoltán Hornyánszky, István Römer

15:00 h

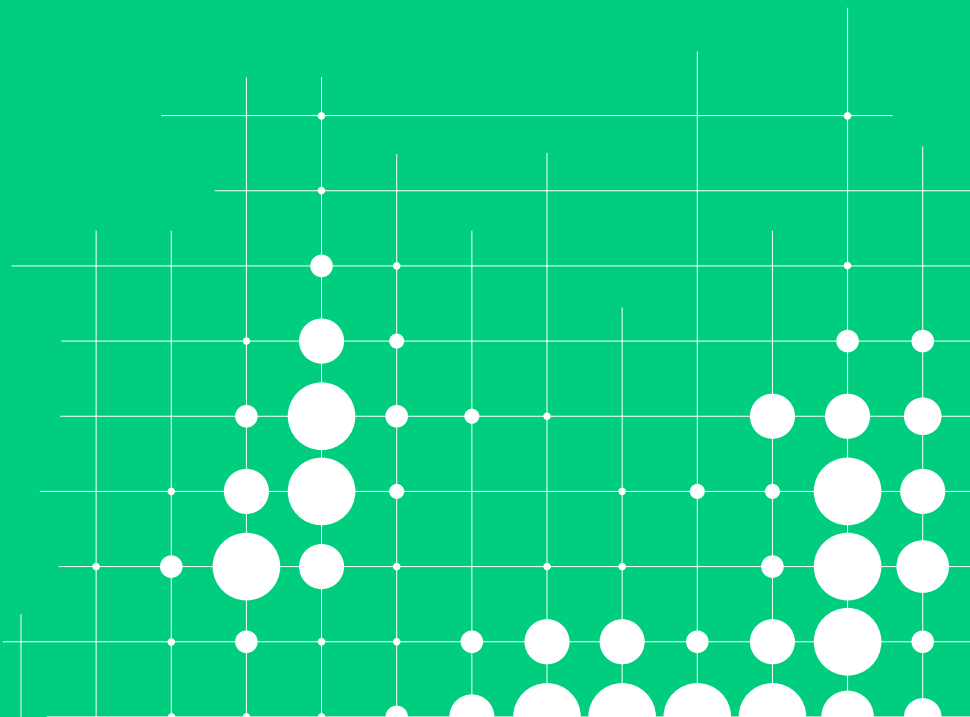
KULTURNI CENTAR OSIJEK / Mala dvorana

RAZGOVOR S UMJETNICIMA:

Hrvatsko-mađarska suradnja

VODITELJ: Ivan Kristijan Majić

SUDIONICI: András Vass, Máté Balogh,
Péter Tóth, Mladen Tarbuk

20:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / KD Franjo Krežma

ANSAMBL ELSE

Petra Schwieger, violina

Valentin Scharff, violončelo

Shelly Ezra, klarinet

Naaman Wagner, klavir

YOHANAN CHENDLER: Kvartet za klavir, klarinet i gudače*

Melody

Scherzo

Trio

Postlude – „silent fireworks“

URSULA MAMLOK: *Rückblick – in Erinnerung an die Reichspogromnacht 9. November 1938*, za klarinet i klavir

Hurried

Elegy. Calm

With energy

Lament. Mournful

IVAN KONČIĆ: *Robinson, Friday and the cannibals*,
za klarinet i violončelo

FRANCESCO FILIDEI: *Lied per violino*

CAMILO BORNSTEIN: *des/contínuo*, za klarinet solo

IVAN JOSIP SKENDER: *Cinq Croquis (Pet krokija)*,
za klarinet, violončelo i klavir

DOROTEA PAVLINIĆ: *Kenopsia*, za violinu, klarinet,
violončelo i klavir**

GUILLAUME CONNESSON: *Adams Variations*, za klarinet,
violinu, violončelo i klavir

*praizvedba

** djelo odabrano na otvorenom
pozivu za mlade skladatelje
GTO 2024.

DWIGHT UND URSULA
MAMLOK-STIFTUNG

*Koncert uz potporu
Zaklade Mamlok (Njemačka)*

Ovaj koncert isprepliće tapiseriju suvremenih djela, od kojih svako promišlja o temama sjećanja, povijesti i transformacije. Svako djelo nudi jedinstveno razmišljanje o trenutcima iz prošlosti ili istražuje bezvremenske teme, kombinirajući introspektivne trenutke sa živopisnim pripovijedanjem kroz zvuk. Izbor obuhvaća različite generacije i kulturna podrijetla, pružajući eklektično, ali kohezivno iskustvo. Od iskrenog sjećanja Ursule Mamlok na Kristalnu noć, oštrog razmišljanja o trenutku povijesne traume, do ponovnog kreativnog osmišljavanja mitskog putovanja Robinsona Crusoea Ivana Končića, djela istražuju kako sjećanje i mašta oblikuju našu percepciju svijeta. Naručeno djelo Yohanana Chendlera i druga suvremena djela Francesca Filideija, Camila Bornsteina, Ivana Josipa Skendera i Guillaumea Connessona dodatno obogaćuju program svojim inovativnim pristupima obliku, teksturi i emocijama. Upotrebom različitih instrumentalnih kombinacija – od solo klarineta/viole do punog ansambla – koncert postaje zadivljujuće istraživanje zvučnih krajolika, pri čemu svako djelo odjekuje svojim posebnim glasom, pridonoseći cjelokupnom dijalogu sjećanja, mita i refleksije. Zajedno, ova djela pozivaju publiku da se uključi u prošlost i sadašnjost, osluškujući odjeke poznatog i nepoznatog u svakom tonu.

Mi, članovi ansambla Else, nevjerojatno smo uzbuđeni što dolazimo u Hrvatsku i pridonosimo ovdašnjoj živahnoj suvremenoj glazbenoj sceni. Posebna nam je privilegija izvoditi djela domaćih skladatelja. Želimo se družiti s hrvatskom publikom te dijeliti kreativnost i inovativnost koje definiraju suvremenu glazbu u regiji. Oživjeti ova djela u tako inspirativnom okruženju nešto je čemu se svi radujemo!

SHELLY EZRA, klarinetistica

YOHANAN CHENDLER (1983.) skladatelj je i violinist podrijetlom iz Jeruzalema, a njegovu glazbu izvode međunarodno priznati glazbenici i ansambli kao što su Ansambli Meitar, Israeli Chamber Project, kvarteti Ariel i Lydian, International Contemporary Ensemble, East Coast Contemporary Ensemble, Ars Nova Malmö, Simfonijski orkestar iz Christchurcha i mnogi drugi. Studirao je kompoziciju na Jeruzalemskoj akademiji za glazbu i ples, a kompoziciju i teoriju glazbe doktorirao je na Sveučilištu Brandeis. Od 2014. godine živi u Japanu. Predavač je na Sveučilištu Sophia i Visokoj glazbenoj školi Toho Gakuen, uz nekoliko ostalih sveučilišta na području Tokija.

Kvartet za klavir, klarinet i gudače koji će na večerašnjem koncertu doživjeti praižvedbu, nastao je za skladateljeve prijatelje iz Ansambla Else. „Djelo je u osnovi suite s vrlo kratkim karakternim skladbama koje dijele mnoge slične glazbene elemente, kao što su uobičajeni modusi, tonske žarišne točke i ponavljajući motivi. Četiri stavka sviraju se bez prekida, a povezuje ih prijelazna glazba. Djelo počinje tonom Es, koji oponaša neobičnu rezonancu koju proizvodi stari klavir u mom domu kada se svira bez zvuka. Isti se ton zatim često ponovno pojavljuje u svim staccima.” (Yohanan Chendler)

URSULA MAMLOK (Berlin, 1923. - 2016.) glazbeno obrazovanje započela je kod Gustava Ernesta, profesora na berlinskom Sveučilištu Humboldt. Nakon progona nacista 1939. godine morala je napustiti Berlin, preselivši se s roditeljima u Guayaquil (Ekvador). Budući da tamo nije mogla nastaviti studij, rukopise svojih skladbi poslala je na konzervatorije diljem SAD-a, nakon čega je dobila stipendiju Glazbene škole Mannes u New Yorku te je u dobi od 17 godina otišla u New York, gdje joj je profesor bio George Szell. Diplomirala je i magistrirala kod Vittorija Gianninija na Manhattan School of Music, nakon čega je svoje stvaralaštvo počela temeljiti na atonalitetnosti i dodekafoniji. Predavala je kompoziciju na sveučilištima New York i Temple te na Manhattan School of Music. Njezin opus čini više od 60 djela za orkestar, komorne skladbe, vokalna glazba, skladbe za solističke instrumente te glazba za djecu. Od 2006. Ursula Mamlok živjela je u rodnom Berlinu, a nakon njezine smrti osnovana je Zaklada Dwight i Ursula Mamlok, za promicanje suvremene glazbe i potporu mladim glazbenicima.

Unatoč osobnom iskustvu, holokaust nije bio tema u djelima Ursule Mamlok, izuzevši skladbu **Rückblick**, za saksofon (klarinet) i klavir koju je na narudžbu Sveučilišta Temple napisala 2002. godine, u spomen na Kristalnu noć. Kontrast između sporih i brzih stavaka te čitava paleta raspoloženja razrađeniji su nego u ostalim skladateljičinim djelima iz tog razdoblja, pri čemu su brzi stavci poletnoga karaktera, dok klavirska dionica povremeno odiše neslućenom žestinom.

IVAN KONČIĆ (Dubrovnik, 1988.) studij kompozicije upisao je u klasi Željka Brkanovića na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, gdje je diplomirao 2013. sa simfonijom *Elementi*, koju je prizvela Zagrebačka filharmonija pod ravnanjem Tomislava Fačinija. Dobitnik je treće nagrade Zaklade Franz Josef Reinl u Münchenu 2011., Dekanove nagrade Muzičke akademije u Zagrebu i Rektorove nagrade Sveučilišta u Zagrebu, a bio je i stipendist Fonda Rudolf i Margita Matz. Skladao je za simfonijske orkestre i ansamble, komorne sastave i soliste, a uz to je autor mjuzikla *Šuma Striborova*, glazbe za predstavu *Nesporazum* te glazbeno-scenskog djela *Zlatni libro*. Njegova djela izveli su Zagrebačka filharmonija, Dubrovački simfonijski orkestar, Cantus Ansambl, Papandopulo kvartet, Ad Gloriam Brass, saksofonist Lovro Merčep i mnogi drugi, na festivalima kao što su Muzički biennale Zagreb, Dubrovačke ljetne igre, Osorske glazbene večeri, MAG Festival u Splitu, Zagrebački festival klavirskih dua, kao i u ciklusu *Glazbene staze* te na Međunarodnom natjecanju Mladi virtuozi u Zagrebu. Docent je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu i viši predavač na Institutu za crkvenu glazbu Albe Vidaković u Zagrebu. Od 2023. rezidencijalni je skladatelj Dubrovačkog simfonijskog orkestra.

„**Robinson, Friday and the cannibals** napisao sam 2016. godine na poticaj klarinetista Yaroslava Sadovyyja i violončelistice Mije Grubišić, koji su je i prazveli u Salonu Očić u Zagrebu. Ideja ovog kratkog dueta bila je ozvučiti susret Robinsona i Petka (Friday) te njihov pokušaj komunikacije u prvom dijelu skladbe. Drugi dio skladbe prikazuje bijeg Robinsona i Petka od kanibala, za što sam iskoristio ideju fuge (bijeg), u kojoj jedan glas s vremenom potpuno sustiže drugi glas.” (Ivan Končić)

Talijanski orguljaš i skladatelj **FRANCESCO FILIDEI** (Pisa, 1973.) diplomirao je na Konzervatoriju Luigi Cherubini u Firenci te na Conservatoire National Supérieur de Musique et de Danse de Paris. Sudjelovao je na nizu značajnih međunarodnih festivala suvremene glazbe te svirao s brojnim uglednim orkestrima u najpoznatijim koncertnim dvoranama u Europi, Aziji i Sjevernoj Americi. Dobitnik je brojnih međunarodno priznatih nagrada i stipendija diljem Europe, a bio je i rezidencijalni skladatelj nizu ansambala i festivala. Aktivno se bavi pedagoškim radom; predavao je kompoziciju u sklopu programa Voix Nouvelles Zaklade Royaumont, na Sveučilištu Iowa, Takefu (Japan), Darmstädter Ferienkurse (Njemačka) te na brojnim institucijama i sveučilištima diljem svijeta (Ircam, Esmuc, Musikene, konzervatoriji u Strasbourgu i Moskvi, sveučilišta u Berlinu, Hannoveru, Stuttgartu, Grazu, San Diegu, Tokiju itd.). Godine 2016. Ministarstvo kulture Republike Francuske dodijelilo mu je titulu Chevalier des Arts et des Lettres. Kao savjetnik za glazbu Filidei se pridružio Zakladi I Teatri

iz Reggio Emilije 2018. te Villi Medici u Rimu, kao umjetnički voditelj Festivala suvremene glazbe Controtempo. Filideijeva djela objavljuje izdavačka kuća Casa Ricordi.

Skladba **Lied za violinu** nastala je na narudžbu Ministarstva kulture i znanosti Sjeverne Rajne-Vestfalije i Ansambla Musikfabrik, 2020. godine. „*Lied* je pokušaj pronalaska ravnoteže između klasičnog i suvremenog. U tu svrhu koristim dva najvažnija karakteristična elementa različitih epoha: s jedne strane, opsesivni motivski rad s čistim tonovima i, s druge strane, prema kraju djela, buku, simptom poremećaja. S posljednjom notom skladbe otvara se novi horizont.” (Francesco Filidei)

CAMILO BORNSTEIN (Nikaragva, 1989.) odrastao je u Rio de Janeiru, gdje je diplomirao biologiju, a potom i kompoziciju. Magistarski studij iz kompozicije pohađao je na Sveučilištu za glazbu i izvedbene umjetnosti u Frankfurtu na Majni. Trenutačno je na magisteriju specijalizirane izvedbe na Glazbenoj akademiji u Baselu. Težište njegova djelovanja čine koncertna i scenska glazba te pedagogija, a djela su mu izvođena u Brazilu, Argentini, Njemačkoj, Južnoj Koreji i Danskoj. U rujnu 2023. njegovu naručenu skladbu *Mitknes* praisveo je Simfonijski orkestar Frankfurtskog radija, u sklopu svečanosti koju je organizirala Židovska zajednica u Frankfurtu. Odabran je za skladatelja Zaklade *Mozart* za 2022. i 2023. godinu.

O svojoj skladbi **des/contínuo**, za klarinet solo, nastaloj 2024. godine, Camilo Bornstein piše: „Tradicije i kontinuiteti. Eksplozija. Diskontinuitet. Sklonište i tuđina. Novi dom, familijarnost i novi kontinuitet. Moja je obitelj živjela u Leipzigu, u Njemačkoj do 1938. Budući da su bili progonjeni zbog židovskog podrijetla, pobjegli su u Brazil. Skladao sam ovo djelo kako bih označio postavljanje četiriju Kamena spoticanja (*Stolpersteine*) za njih. *Stolpersteine* su male mjedene ploče na europskim pločnicima u čast žrtvama holokausta. Život mojih djedova i pradjedova nastavio se u brazilskom Rio de Janeiru, 10 000 km udaljenom od Leipziga, na portugalskom, usred najljepše prirode. Mjesto utočišta postaje dom, a strano postaje poznato. Dodaju se novi odnosi i tradicije te uspostavljaju novi kontinuiteti. Razvijaju se nove životne priče, održavajući jezične, kulturne i vjerske veze s prošlošću. Umjesto toga, ti su diskontinuiteti šarenili kontinuiteta iz kojih se formiraju životi i identiteti. Ovo se djelo sastoji od kontinuiranih i rastućih glazbenih fraza koje su isprepletene s drugim kontrastnim frazama koje također rastu. Kompozicija ovih prekinutih, ali kontinuiranih razvoja čini jedinstvo djela.” Skladbu je u Leipzigu, 7. ožujka 2024. praisveo klarinetistica Shelly Ezra.

Skladatelj i dirigent **IVAN JOSIP SKENDER** (Varaždin, 1981.) svestrani je glazbenik vrlo širokog spektra djelovanja. Studij kompozicije upisao je 1997. na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u klasi Željka Brkanovića, kao najmlađi student kompozicije u povijesti Akademije, a dvije godine kasnije i studij dirigiranja u klasi Vjekoslava Šuteja, potom se usavršavajući na poslijediplomskom studiju u Beču kod Uroša Lajovica te na seminarima i radionicama iz kompozicije (Michael Jarrell, József Soproni) i dirigiranja (Klaus Arp, Bertrand de Billy, Zubin Mehta i dr.). Njegov raznolik opus čine glazba za soliste, komorne ansamble, orkestre, zborove, kazališne predstave, mjuzikl i opera Šuma Striborova. Kao dirigent surađivao je s brojnim hrvatskim i inozemnim ansamblima, a osobito je posvećen izvedbama i praizvedbama skladbi suvremenih hrvatskih autora. Docent je na Odsjeku za dirigiranje Muzičke akademije u Zagrebu te stalni dirigent Cantus Ansambla. Bio je zborovođa, dirigent te vršitelj dužnosti ravnatelja Opere HNK-a u Zagrebu. Dobitnik je brojnih nagrada i poticaja za umjetnički rad, između ostalih Rektorove nagrade, stipendije Fonda Rudolf i Margita Matz te nagrada Stjepan Šulek i Milka Trnina. Dopredsjednik je Skupštine predstavnika HDS-a te, uz Davora Vinczea i Tomislava Olivera, umjetnički ravnatelj MBZ-a 2025.

Skladba ***Cinq croquis (Pet krokija)*** Ivana Josipa Skendera nastala je 2015. godine na narudžbu skladateljevih stalnih suradnica, sestara Zite i Nadije Varge, violončelistice i pijanistice, a pisana je za klarinet, violončelo i klavir. Živopisno ostvarenje koje svojim slikovitim ozračjem, širokim kolorističkim spektrom i prozračnom teksturom priziva neka prošla vremena, u međuvremenu je doživjelo brojne izvedbe u raznim sastavima, između ostalih i u inačici za klarinet, violu i klavir. Skladbu čini pet stavaka oprečnih karaktera i različitog trajanja, koje glazbenici mogu izvoditi proizvoljnim redoslijedom, prema riječima skladatelja, „ovisno o ugođaju koji žele postići, odnosno – kako im se sviđa.“

DOROTEA PAVLINIĆ (Osijek, 1998.) diplomirala je kompoziciju na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku, u klasi Sanje Drakulić. Tijekom studija sudjelovala je u Erasmus+ programu na Fakultetu muzičke umjetnosti u Beogradu, gdje je ostvarila brojne suradnje. Njezine kompozicije izvedene su u različitim projektima i državama: In Search of Our Musical Roots (Crna Gora, Albanija, Bosna i Hercegovina), Muzički biennale Zagreb, MAS-GO-AS (Hrvatska), KoMA festivali (Srbija) itd. Dobitnica je potpore za mlade skladatelje iz Fonda Rudolf i Margita Matz, a njezine kompozicije nagrađivane su na natjecanjima Tragom stećaka (BiH), ARSKOSOVA (Kosovo) te Quattromania (Hrvatska). Surađivala je s renomiranim ansamblima Synchronos (Hrvatska), Mivos (SAD) i Pneuma (Srbija) te s Gudačima svetog Đorđa (Srbija).

Skladba **Kenopsia**, za violinu, klarinet, violončelo i klavir odabrana je na natječaju za mlade skladatelje Glazbene tribine u Osijeku 2024. „Kenopsia je riječ preuzeta iz djela *The Dictionary of Obscure Sorrows* Johna Koeniga. Njezina definicija glasi: kenopsia, *im.* - jeziva, usamljena atmosfera mjesta koje obično vrvi ljudima, ali sada je napušteno i tiho – školski hodnik navečer, neosvijetljeni ured vikendom, prazno sajmište – emocionalna naknadna slika koja ga čini ne samo praznim, već hiperpraznim, s ukupnom populacijom u negativu, koja je toliko vidljivo odsutna da sjaji poput neonskih reklama.“ (Dorotea Pavlinić)

GUILLAUME CONNESSON (Boulogne-Billancourt, 1970.) jedan je od najizvođenijih suvremenih francuskih skladatelja, čije skladbe naručuju i izvode ugledni svjetski orkestri i ansambli, kao što su Kraljevski Concertgebouw orkestar, Francuski nacionalni orkestar, Simfonijski orkestar iz Chicaga, Briselska filharmonija, Simfonijski orkestar BBC-a i drugi. Osvojio je dvije nagrade Victoire de la Musique, Grand Prix SACEM te niz priznanja u Francuskoj. Njegove su skladbe uvrštene na višestruko nagrađivana izdanja diskografske kuće Deutsche Grammophon. Nakon studija na Nacionalnom konzervatoriju u Boulogne-Billancourtu i na Pariškom konzervatoriju, osvojio je prve nagrade za vođenje zbora, povijest glazbe, analizu, elektroakustiku i orkestraciju. Od 1997. godine profesor je orkestracije na Konzervatoriju u Aubervilliersu. Bio je rezidencijalni skladatelj Nizozemske filharmonije, Nacionalnog orkestra iz Lyona i drugih.

Skladba **Adams Variations** nastala je kao rezultat skladateljeva susreta s glazbom Johna Adamsa početkom 1990-ih. Doživjevši svojevrstan šok, neposredno nakon toga poželio je nadahnuće pretočiti u vlastito stvaralaštvo. Radio France Musique osmislio je poseban radijski program dobrodošlice u povodu Adamsovog prvog dolaska u Francusku, a francuski skladatelji za tu su prigodu napisali varijacije na pojedinačna slova njegova prezimena. Iako Connessonova glazba inače nije bliska Adamsovom izričaju, u skladbi *Adams Variations* ona to doista jest. Uz elemente Adamsova stila i minimalizma općenito, ali i aluzije na stvaralaštvo Stevea Reicha, šest kratkih varijacija na živahnu temu predstavljaju svojevrzni *hommage* američkoj minimalističkoj glazbi koja je za mladog Connessona bila značajno otkriće, usporedivo s onim stvaralaštva Oliviera Messiaena u tinejdžerskoj dobi. Stoga skladatelj nerijetko ističe kako su svi oni imali bitnu ulogu u izgradnji njegovog glazbenog izričaja.

Nazvan po pjesnikinji i slikarici Else Lasker-Schüler, **ANSAMBL ELSE** čine njemački i izraelski glazbenici, dobitnici nagrada na međunarodnim natjecanjima i članovi vodećih svjetskih orkestara. Ansambl je posvećen izvođenju glazbe njemačkih i židovskih skladatelja te revno istražuje zanemarena djela i repertoar potisnut političkim zbivanjima. U sklopu svojih istraživanja, ansambl radi s izdanjima uglednih izdavača kao što su Schott i Donemus. Ansambl Else redovito surađuje s diplomatskim i kulturnim institucijama, a također je inicirao inovativne interdisciplinarnе koncerte. Sa svojim entuzijastičnim muziciranjem i jedinstvenim zvukom, ansambl je nastupao diljem Europe, kao i u Izraelu, pojavljujući se u prestižnim koncertnim ciklusima poput SWR Schlosskonzerte (Ettlingen) i u značajnim koncertnim prostorima, kao što su Berlinska filharmonija i Muzej umjetnosti u Tel Avivu.

— **PETRA SCHWIEGER**, violinistica i druga koncertna majstorica Staatskapelle Berlin, nastupala je diljem svijeta i surađivala s cijenjenim glazbenicima kao što su Daniel Barenboim, Zubin Mehta, Christian Thielemann, Martha Argerich, Yo-Yo Ma i Yefim Bronfman. Kao komorna glazbenica nastupala je u raznim sastavima, uključujući nastupe u dvorani Pierre Boulez i na Jeruzalemskom festivalu komorne glazbe. Svira na violini koju je izgradio Ferdinand Gagliano.

— **VALENTIN SCHARFF**, violončelist Simfonijskog orkestra Frankfurtskog radija od 1999. godine, usavršavao se pod vodstvom Christoph Henkela u Freiburgu. Svoju je umjetnost manifestirao kroz komornu glazbu, pod značajnim utjecajem Kvarteta Vermeer, oplemenjujući brojne festivale diljem svijeta i pridonoseći brojnim radijskim snimkama.

— **SHELLY EZRA** dobitnica je nagrada na prestižnim natjecanjima kao što su Međunarodno natjecanje ARD u Münchenu, Međunarodno klarinetističko natjecanje u Freiburgu, Festivalsko natjecanje Classix u Braunschweigu i Međunarodno natjecanje komorne glazbe Max Reger u Karlsruheu. Kao solistica nastupala je s renomiranim orkestrima, uključujući Orkestar Bavarskog radija, Münchenski komorni orkestar, Klasičnu filharmoniju iz Bonna, Collegium Musicum Basel, Jensku filharmoniju i Izraelski komorni orkestar.

— **NAAMAN WAGNER** učio je klavir kod Aria Vardija i Eitana Globersona te dirigiranje kod Evgenija Tsirlina. Dobitnik je prvih nagrada na natjecanjima iz klavira i komorne glazbe na Jeruzalemskoj akademiji za glazbu te stipendije Izraelsko-američke kulturne zaklade za izvanredna postignuća na području klavirske izvedbe i kompozicije. S baritonom Assafom Levitinom snimio je *Piano Songs* Alberta Hemsija, koje su objavili Saarländischer Rundfunk i Rondeau Production.

21:00 h

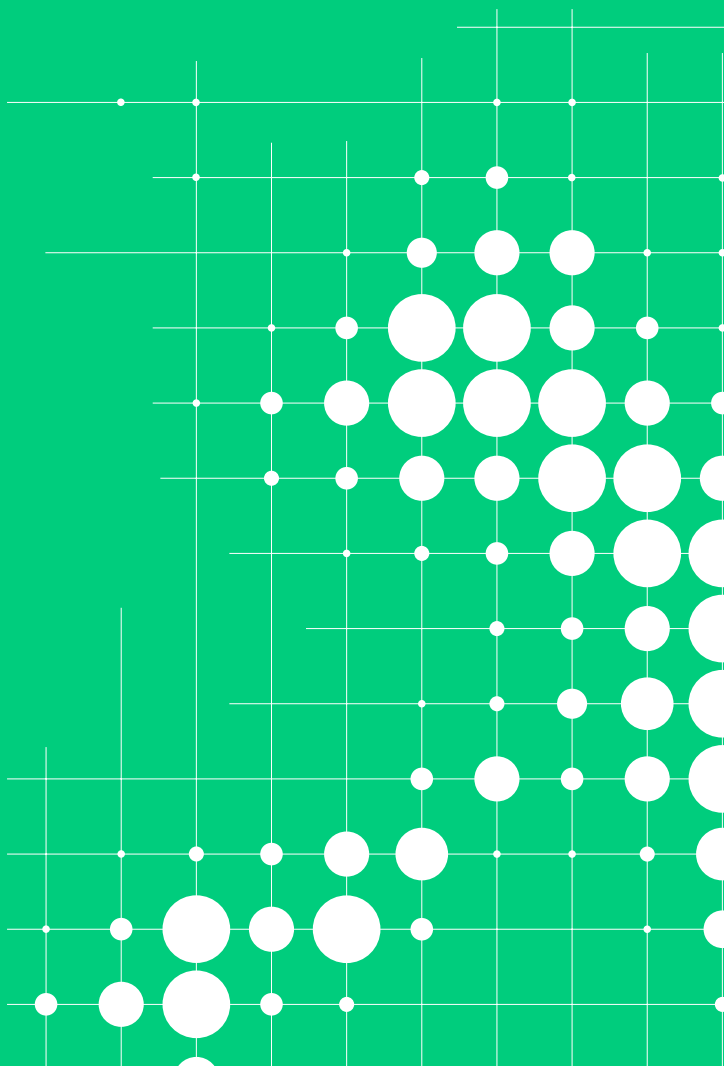
KULTURNI CENTAR OSIJEK / Mala dvorana

RAZGOVOR S UMJETNICIMA:

Ansambl Else

VODITELJ: Mladen Tarbuk

SUDIONICI: Shelly Ezra, Petra Schwieger,
Valentin Scharff, Naaman Wagner

61.

«Glazbeni»
«tribina»

SUBOTA | 9.11.

11:00 h

KONKATEDRALA SVETOG PETRA I PAVLA

TEA KULAŠ, orgulje

Marko Ruždjak, Krešimir Seletković, Danijel Legin,
Ivo Josipović, Sanja Drakulić, Ivan Božičević*

15:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK

Mala dvorana

PANEL-DISKUSIJA:

Nova glazba u raljama glazbene industrije

VODITELJICA: Jana Haluza

SUDIONICI: TBA

20:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK

KD Franjo Krežma

ACOUSTIC PROJECT STRINGS

Dubravko Palanović, umjetnički voditelj

*Srđan Dedić, Srećko Bradić, Vigo Kovačić, Frano Đurović,
Zoran Juranić, Dubravko Palanović*

22:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK

KD Franjo Krežma

DUO ŠIMUN MATIŠIĆ & VID VELJAK

Šimun Matišić, udaraljke

Vid Veljak, violončelo

Šimun Matišić, Matija Krečić*, Leon Firšt*, Tibor
Szirovicza*, Antun Tomislav Šaban*, Ana Horvat**

*praizvedba

11:00 h**KONKATEDRALA SV. PETRA I PAVLA****TEA KULAŠ, orgulje****MARKO RUŽDJAK:** *Centone*, za orgulje**KREŠIMIR SELETKOVIĆ:** *Toccata*, za orgulje**DANIJEL LEGIN:** *OrganMusicBook*, za orgulje*

1. *Invocation*
2. *Inventio*
3. *Mist (Hommage à John Carpenter)*
4. *Canto*
5. *Chorale*

IVO JOSIPOVIĆ: *Lichtenstein Pop-Art (Hommage à Roy Lichtenstein)*, za orgulje**SANJA DRAKULIĆ:** *Sedmo nebo*, za orgulje**IVAN BOŽIČEVIĆ:** *Organic Steelworks*, za orgulje i traku—
*praizvedba

Predstavljanje suvremene glazbe napisane za orgulje često je izazov za izvođača. Unatoč raznolikoj prirodi i brojnim mogućnostima instrumenta, u svijesti opće publike, orgulje ostaju duboko povezane s klasičnijim oblicima i pristupima. Međutim, orgulje imaju najdulju razvojnu liniju među instrumentima klasičnog svijeta te njihov evolucijski put još nije završen. Samim tim predstavljaju plodno polje za istraživanje mogućnosti suvremenog izraza. Ovim programom nastojim pokazati da nastaju djela neočekivane složenosti kad se skladatelji usude iskoristiti bogat potencijal orgulja, ali i djela minimalističke ljepote. Središnja nit ovog programa leži upravo u raznolikosti estetskih pristupa i skladateljskih formi koje su korištene, kako bi prikazali orgulje u potpuno novom, drugačijem i jedinstvenom svjetlu, sve iz pera hrvatskih skladatelja.

—
TEA KULAŠ, orguljašica

Akademik **MARKO RUŽDJAK** (Zagreb, 1946. – Zagreb, 2012.), omiljeni hrvatski skladatelj i pedagog, ostavio je dubok trag u hrvatskom glazbenom stvaralaštvu. Na Muzičkoj akademiji u Zagrebu diplomirao je klarinet, a potom i kompoziciju u razredu Mila Cipre. Usavršavao se u Parizu, kod Ive Maleca i Pierrea Schaeffera te u Kölnu, kod Milka Kelemena. Bio je urednik izdanja Koncertne direkcije Zagreb, voditelj Muzičkog informativnog centra KDZ-a te profesor teorijskih predmeta i kompozicije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Od 2006. bio je član suradnik, a od 2008. redoviti član Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti. Autor je velikog, raznovrsnog i inventivnog opusa za koji su mu dodijeljene brojne nagrade i priznanja, među kojima i Vjesnikova nagrada Josip Štolcer Slavenski, godišnja nagrada Vladimir Nazor, diskografska nagrada Porin, nagrada HDS-a Boris Papandopulo te nagrada Hrvatske akademije znanosti i umjetnosti.

Skladba **Centone** za orgulje nastala je 1990. godine, a o njoj je Ljerka Očić zapisala: „U svojem *Centoneu* za orgulje, dijabolično-virtuoznoj skladbi pomalo nalik na messiaenovske unisone recitative, majstorski stvara dojmive orguljske efekte. Suprotstavljajući vehementni parlando u registrima mikstura sporom i pomalo groteskno obojenom koralnom ulomku, kreira zanimljivu skladbu kontrastnih ugođaja, da bi i opet sve završilo postepenim umiranjem samo jednog tona u registru *Bourdona*, u *pianissimu* samoga kraja.” (CD *Hrvatska orguljska glazba 2*, Cantus, 2009.)

— **KREŠIMIR SELETKOVIĆ**, str. 29.

Toccata, za orgulje skladana je za orguljašicu Ljerku Očić, za izvedbu na 21. Muzičkom biennalu Zagreb, gdje je i praizvedena 29. travnja 2001. u Bazilici Srca Isusova. O njoj Ljerka Očić, uz CD *Hrvatska orguljska glazba 2* (Cantus, 2009.), piše: „Svojom slobodnijom koncepcijom oblika, ova se *toccata* može formalno označiti kao fantazija. Bogata paleta orguljskog zvuka dopušta poigravanje raznovrsnim zvukovnim kombinacijama kao zasebnim elementom pri strukturiranju glazbenog djela.”

— **DANIJELE LEGIN** (Zagreb, 1984.) diplomirao je kompoziciju u klasi prof. Frane Paraća, a usavršavao se na tečajevima kod Conrada Popea, Berislava Šipuš, Giela Vleggaara, s Cantus Ansambлом te ansamblima Sonanza iz Stockholma i Sonemus iz Sarajeva. Dobitnik je Nagrade Stjepan Šulek, Dekanove nagrade Muzičke akademije, stimulacije HDS-a iz Fonda Rudolf i Margita Matz te višestrukih potpora Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske. Suraduje s uglednim hrvatskim i inozemnim orkestrima, ansamblima i dirigentima, a djela mu izvode na festivalima kao što su Gaudeamus Music Week i Muzički

biennale Zagreb. Docent je na Odsjeku za kompoziciju i teoriju glazbe na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, surađivao je na snimanjima filmske glazbe u studiju Synchron Stage Vienna te pripremao orkestracije i aranžmane za koncert *Hollywood in Vienna*. Njegov stručni rad fokusiran je na notno izdavaštvo: bavi se prijepisom partitura i izradom izvedbenog materijala, redakcijom i uredništvom notnih izdanja, rekonstrukcijom filmskih partitura te orkestracijom i aranžiranjem. Skladbe mu objavljuje izdavačka kuća Donemus iz Nizozemske.

Skladba **OrganMusicBook** nastala je 2022. godine kao narudžba Hrvatskog društva skladatelja i Cantus Ansambla za koncertni ciklus Cantus Ansambla, no tada nije izvedena zbog bolesti izvođačice. Prema opisu skladatelja, „djelo se sastoji od pet stavaka koje u cjelinu povezuju pojedini motivički i harmonijski elementi. Različitih glazbenih struktura, tempa te kontrastnih ugođaja, stavci čine jedinstven narativ, inspiriran specifičnim zvukom orgulja i bogatim povijesnim nasljeđem instrumenta.“

Skladatelj i pravnik **IVO JOSIPOVIĆ** (Zagreb, 1957.) doktorirao je pravo na Pravnom fakultetu Sveučilišta u Zagrebu te diplomirao kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu u klasi Stanka Horvata. Profesor na Pravnom fakultetu u Zagrebu i gostujući predavač na domaćim te inozemnim sveučilištima, sudjelovao je na brojnim međunarodnim konferencijama i zastupao Hrvatsku pred međunarodnim sudovima. Od 2010. do 2015. obnašao je dužnost predsjednika Republike Hrvatske. Njegov skladateljski opus čini pedesetak orkestralnih, koncertantnih, komornih, vokalnih, vokalno-instrumentalnih i skladbi za solističke instrumente, izvođenih diljem Europe, u SAD-u, Japanu i drugdje, među kojima su mnoge objavljene na nosačima zvuka. Na Muzičkom biennalu Zagreb 2023. praizvedena je njegova opera *Lennon*. Dobitnik je niza najviših nagrada: od najranije Rektorove nagrade, preko Nagrade Europske radijske unije, diskografske nagrade Porin i nagrade HDS-a Boris Papandopulo, do Nagrade Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske za glazbeno stvaralaštvo, nabrojimo samo neke. Uz to, odlikovan je Redom Danice hrvatske s likom Marka Marulića. Bio je glavni tajnik HDS-a, direktor Muzičkog biennala Zagreb te ISCM Svjetskih dana glazbe. Član je brojnih znanstvenih, stručnih i umjetničkih udruga u zemlji i inozemstvu, izabrani član World Academy of Art and Science te Europske akademije znanosti i umjetnosti, a dodijeljeni su mu počasni doktorati na sveučilištima u Istanbulu i Kalinjingradu.

O skladbi **Lichtenstein Pop-Art (Hommage à Roy Lichtenstein)**: „Roy Lichtenstein (1923. – 1997.) jedan je od rodonačelnika pop-art pravca u likovnoj umjetnosti 20. stoljeća. Pop-art, likovni pravac koji, između ostalog, obilježavaju sinteza apstrakcije i figurativnosti, određeni 'karnevalizam' i groteska, od

drugih se umjetničkih koncepata izdvaja optimizmom, približavanjem dnevnom, 'realnom' životu ljudi i neobvezujućim eklekticismom koji nije puko sastavljanje već viđenog, već svojevrsna sinteza mašte i realiteta. U 'akademskoj' glazbi, pop-art se može dijelom prepoznati i u onome što se označava postmodernom. Bliska mi je nova artikulacija već upotrijebljenih formi, pa i klišeja sadržanih u popularnoj i narodnoj glazbi, reartikulacija tehnika baroka ili klasike, spoj robusne avangarde i nježnog minimalizma. Posebno, sklon sam optimizmu i uživanju u umjetnosti, kako kreatora, tako i konzumenta. Likovna djela Roya Lichtensteina, često u formi stripa, poput *Picture and Pitcher*, *Entablature*, *Still Life in Yellow and Black*, *Landscape with Figures and Rainbow*, *The Great Pyramids*, *Mad Scientist* ili *POW WOW*, asociraju me na takav umjetnički pristup." (Ivo Josipović, uz CD *Elizabeta Zalović: POP-ART*, Croatia Records, 2011.)

Pijanistica i skladateljica **SANJA DRAKULIĆ** (Zagreb, 1963.) studij klavira završila je na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a usavršavala se u Nici, Weimaru, Parizu i Moskvi. Kompoziciju je studirala na Konzervatoriju Alfred Cortot u Parizu, Sveučilištu za glazbu i izvedbene umjetnosti u Beču te zagrebačkoj Muzičkoj akademiji, a potom na Moskovskom državnom konzervatoriju P. I. Čajkovski, gdje je magistrirala i doktorirala te studirala muzikologiju i orgulje. Dvije godine bila je asistentica iz Kompozicije na istom konzervatoriju. Na Sveruskom natjecanju mladih skladatelja u Moskvi (1993.) osvojila je Grand Prix, a dobitnica je i Jeljcinove Predsjednikove stipendije za skladatelje te brojnih nagrada za skladbe u Hrvatskoj. Članica je Hrvatskog, Ruskog i Britanskog društva skladatelja te redovita profesorica na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku. Održava međunarodne tečajeve i seminare iz kompozicije i teorije glazbe, a bila je i voditeljica Međunarodne glazbene tribine u Puli. Njezina djela (njih više od 100) izvode poznati solisti, ansambli i orkestri diljem svijeta, a i sama izvodi svoje klavirske skladbe.

Svoje jednostavačno ostvarenje, ***Sedmo nebo***, za orgulje skladateljica je posvetila orguljašici Elizabeti Zalović, koja ga je i praisvela na Glazbenoj tribini u Puli, u Katedrali Uznesenja Blažene Djevice Marije, 7. studenoga 2009. O skladbi Sanja Drakulić piše: „Prisjetila sam se svog orguljaškog razdoblja kada sam učila orgulje kod znamenitog Olega Jančenka u Moskvi te nastupala kao orguljašica... Oduševljavao me privid lebdenja, stanovita neometana povezanost sa svemirom, božanski beskonačni dah, terasasta dinamika...”

Stvaralaštvo skladatelja, orguljaša, pijanista, obrađivača i jazz glazbenika **IVANA BOŽIČEVIĆA** (Beograd, 1961.) zrcali se u interesu za različite žanrove, od rane glazbe i baroka, preko elektronike, do jazza i *world music* te mogućnostima njihova međusobnog prožimanja i stilskog stapanja. Njegov opus čini pet simfonija te brojna komorna, solistička, zbarska i elektronička djela. Skladbe mu se izvode i snimaju diljem Europe i SAD-a, objavljene su na dvadesetak nosača zvuka, a tiskali su ih ugledni američki i njemački izdavači (Walton Music, EC Schirmer, Abundant Silence, Schott). Njegovih šest autorskih albuma objavile su diskografske tvrtke Best Music, Cantus, Editions Lilac i Universal Music. Diplomirao je i magistrirao kompoziciju na Fakultetu muzičke umetnosti u klasi Aleksandra Obradovića te se usavršavao na Ljetnim tečajevima nove glazbe u Darmstadtu. Na Visokoj školi za glazbu u Frankfurtu diplomirao je orgulje kod Edgara Krappa, a na području rane glazbe usavršavao se u Salamanci kod Guya Boveta i Montserrat Torrent. Bio je docent na Fakultetu muzičke umetnosti u Beogradu i Akademiji umetnosti u Novom Sadu. Od 2002. živi u Splitu, isprva djelujući kao samostalni umjetnik, a od 2017. na Odjelu za glazbenu teoriju Umjetničke akademije u Splitu kao profesor kompozicije. Uz niz priznanja u Hrvatskoj i Srbiji, za svoj skladateljski rad ovjenčan je brojnim nagradama u Sjedinjenim Američkim Državama, Velikoj Britaniji, Australiji, Češkoj, Bugarskoj, Španjolskoj i Belgiji.

„Tijekom 2022. godine luksemburški grad Esch-sur-Alzette nosio je prestižnu titulu Europske prijestolnice kulture. Kao dio tog projekta raspisan je skladateljski natječaj Europskog natjecanja za orguljske skladbe u Dudelangeu (Esch) 2022., kojim su organizatori željeli obilježiti bogatu industrijsku tradiciju toga kraja, zasnovanu ponajprije na rudarstvu i čeličanama. Stoga su potencijalne skladbe bile usmjerene uputama da prateća elektroakustička traka sadrži zvukove industrijskog podrijetla, dok se orguljski dio trebao referirati na glazbeni motiv grada Escha (tj. tonove e-es-c-h). Moja skladba **Organic Steelworks** u velikoj je mjeri određena tim uputama, ali ih donekle i nadrašta idejom da u novom, boljem svijetu (čiji nastanak svi želimo), industrijsko i organsko može i mora 'disati' skupa, u jednoj neraskidivoj, skladnoj cjelini. Nakon praizvedbi na finalnoj večeri natječaja, u studenom 2022., skladba *Organic Steelworks* pokazala se apsolutnim pobjednikom, osvojivši prvu nagradu žirija te nagradu publike.” (Ivan Božičević)

Osnivačica i umjetnička voditeljica Zadar Organ Festivala te Umjetničke organizacije Zara, **TEA KULAŠ** (Zadar, 1994.), orguljašica je i muzikologinja s magistarskim diplomama Muzičke akademije u Zagrebu. Koncertno muziciranje nastavila je usavršavati na Umjetničkom sveučilištu u Grazu u razredu Gunthera Rosta. Uz klavir, suvremeni ples i teoriju glazbe, učila je orgulje kod Martine Lazar i Pavla Mašića, a studij orgulja završila je u klasi Ljerke Očić na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Dobitnica je niza prvih nagrada na državnom natjecanju u kategorijama orgulja i komorne glazbe te stipendije u sklopu programa Erasmus+ za boravak u Grazu, gdje je dvaput bila nositeljica nagrada na orguljaškom natjecanju Martha Debelli. U sklopu umjetničko-znanstvenog projekta *Religiofonija* nastupila je kao solistica s orkestrom Muzičke akademije (Zagreb, Čakovec i Ljubljana). Solistički je nastupila i sa Zadarskim komornim orkestrom i Zborom HRT-a te sa zagrebačkim Orkestrom mladih glazbenika. Redovito koncertira diljem Hrvatske i u inozemstvu, a bilježi i brojna sudjelovanja na domaćim i inozemnim festivalima, kao što su: Varaždinske barokne večeri, Ars organi Sisciae, Anabasis, Orgulje sv. Marka, PagArtFestival, Petar Nakić, Organum, Klasika na Košljunu, Viške glazbene večeri, Panona Organo, Klingender Adventkalender, Orgelfrühling Steiermark i Green Guitar Youth Festival Graz (Austrija), Orgelets (Norveška), Trnavské organové dni (Slovačka), Ano International Organ Festival (Grčka), TimOrgelFest (Rumunjska) i dr. Aktivno sudjeluje na seminarima interpretacije orguljske glazbe kod međunarodno priznatih orguljaša te pedagoga.

15:00 h**KULTURNI CENTAR OSIJEK / Mala dvorana****PANEL-DISKUSIJA:****Nova glazba u raljama glazbene industrije****VODITELJICA:** Jana Haluza**SUDIONICI:** TBA**20:00 h****KULTURNI CENTAR OSIJEK / KD Franjo Krežma****ACOUSTIC PROJECT STRINGS**

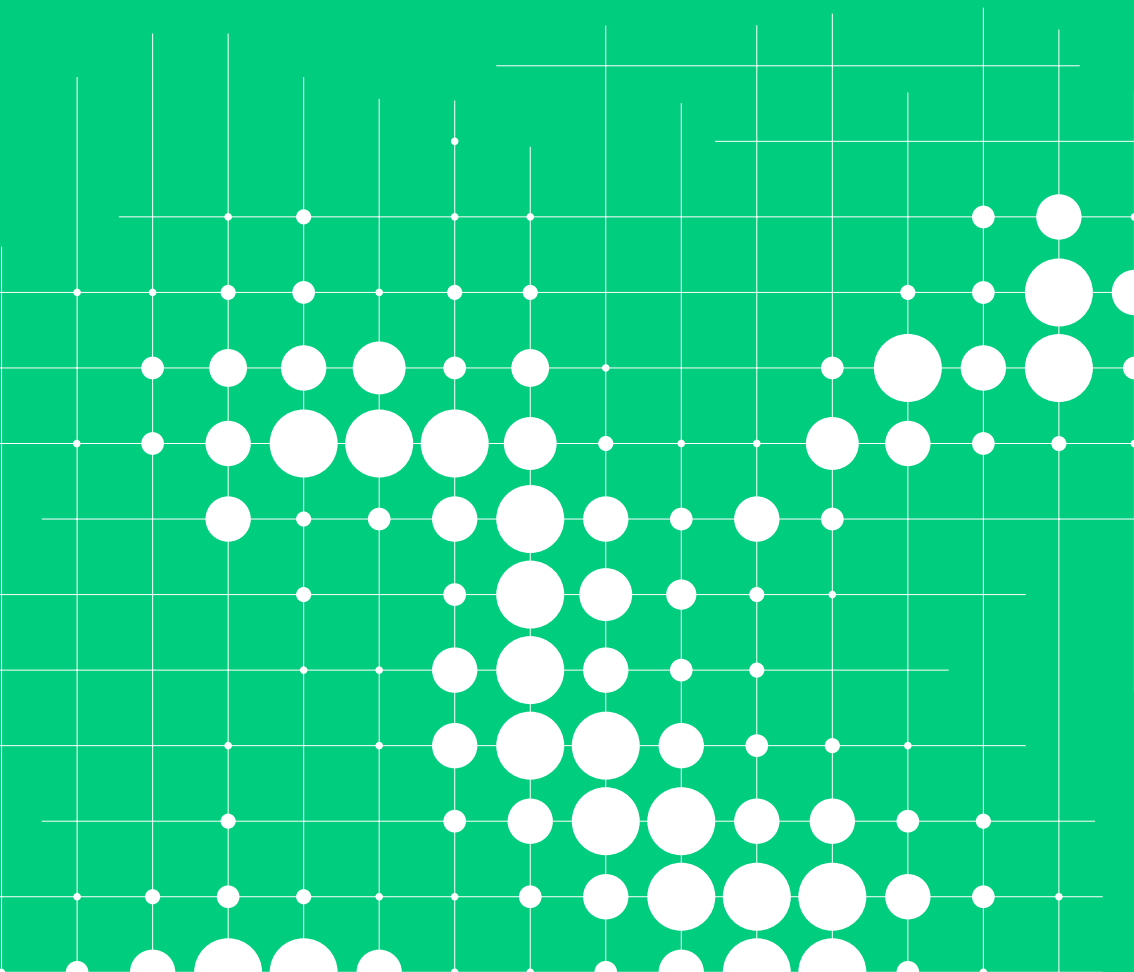
MARCO GRAZIANI, koncertni majstor — ALINA GUBAJDULLINA, 1. violina — DAVIDE ALBANESE, 1. violina — TEODORA SUCALA MATEI, 1. violina — VAL BAKRAČ, 2. violina — MARIN MARAS, 2. violina IVO JUKIĆ, 2. violina — LUCIJA BRNADIĆ, viola — MARKO OTMAČIĆ, viola PETAR KOVAČIĆ, violončelo — OLIVER ĐORDEVIĆ, violončelo DUBRAVKO PALANOVIĆ, kontrabas, umjetnički voditelj — LINDA MRAVUNAC FABIJANIĆ, čembalo

SRĐAN DEDIĆ: *Concerto grosso* za gudače**SREĆKO BRADIĆ:** *Sorrow*, za gudački orkestar**VIGO KOVAČIĆ:** *Sinfonietta* za 12 gudača****FRANO ĐUROVIĆ:** *Bez sunca*, za gudački orkestar**ZORAN JURANIĆ:** *Gagliarda*, za gudački orkestar**DUBRAVKO PALANOVIĆ:***Concerto grosso Rovinjski*, za gudače i čembalo*Largo**VivaceAndante**Allegro*

** djelo odabrano na otvorenom pozivu za mlade skladatelje GTO 2024.

Ideja koncerta bila je obuhvatiti široku generacijsku i stilsku paletu suvremenih hrvatskih skladatelja. Također, na programu imamo zanimljivije skladbe iz različitih skladateljskih etapa pojedinih skladatelja (mladenačka, zrela i pozna djela). Obuhvatili smo i najmlađe skladatelje i to skladatelja Viga Kovačića, čije je djelo izabrano na natječaju. Radi se o skladbi *Sinfonietta za 12 gudača*. Posebno sam ponosan što nastupam upravo sa svojim ansamblom, koji pritom još izvodi i moju skladbu.

DUBRAVKO PALANOVIĆ, umjetnički voditelj ansambla

Skladatelj i pedagog **SRĐAN DEDIĆ** (Zagreb, 1965.) diplomirao je kompoziciju na Muzičkoj akademiji u Zagrebu kod Stanka Horvata. U skladanju se usavršavao kod François-a-Bernarda Mâchea u Strasbourgu, Geerta van Keulena u Amsterdamu i Jojia Yuase u Tokiju. Od 2005. predaje na Odsjeku za kompoziciju i glazbenu teoriju Muzičke akademije u Zagrebu, gdje je redoviti profesor. Dedićeve skladbe izvodili su u 28 zemalja te na pet kontinenata ugledni orkestri i izvođači, kao što su Briselska filharmonija, Orkestar iz Louisvillea, Korejski komorni orkestar, Praški simfonijski orkestar, Simfonijski orkestar RTV Slovenija, Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar HRT-a, Zagrebački solisti, Cantus Ansambl te mnogi drugi. Dobitnik je više nagrada i priznanja: prve nagrade na Međunarodnoj skladateljskoj tribini UNESCO-a u Parizu, Rostrum (u kategoriji skladatelja do 30 godina), Nagrade MBZ-a, Nagrade HGZ-a, 1. nagrade na 29. Festivalu suvremene glazbe u Indiani, izbora žirija Međunarodnog društva za suvremenu glazbu (ISCM), nagrada Josip Štolcer Slavenski i Boris Papandopulo HDS-a te drugih. Skladbe su mu objavljene na devet CD izdanja, a partiture su mu izdali Donemus (Amsterdam), Peermusic (New York, Hamburg) i Cantus (Zagreb).

Trostavačnu skladbu **Concerto grosso** za gudače, Srđan Dedić skladao je 1986. godine, na drugoj godini studija kompozicije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a praižveo ju je tri godine kasnije Ensemble Orchestral Internationale, pod ravnanjem Saše Britvića u francuskom Longueu. O svojoj mladenačkoj skladbi koju je 18 puta izvelo sedam različitih ansambala u Hrvatskoj, Italiji i Francuskoj, skladatelj je zapisao: „Barokni oblik koncerta grossa oživljen je u neobaroknom stilu, koji mi se u tom vremenu svidio, a oblik je bio prikladan za isprobavanje raznih mogućnosti skladanja za gudače. Tako da skladbu karakteriziraju dijalozi solista i tuttija, dinamičnost pravilnog ritamskog pulsiranja i atmosfere proizašle iz politonalitetnih harmonijskih i polifonijskih odnosa.“

SREĆKO BRADIĆ, str. 27.

Skladba **Sorrow**, za gudački orkestar nadahnuta je istoimenim crtežom nizozemskog postimpresionista Vincenta Van Gogha i citatom francuskog književnika Julesa Micheleta: „Kako je moguće da na svijetu postoji sama, napuštena žena?“ Djelo nastalo na narudžbu festivala Osorske glazbene večeri ističe se homogenošću zvuka i umijećem orkestracije, a praižveo ga je 2. kolovoza 2020. godine upravo ansambl Acoustic Project Strings. Za skladbu **Sorrow** Srećku Bradiću dodijeljena je nagrada Boris Papandopulo Hrvatskog društva skladatelja, za autorsko stvaralaštvo na području ozbiljne glazbe.

VIGO KOVAČIĆ (Zagreb, 2003.) student je 4. godine studija kompozicije u klasi prof. Berislava Šipuša na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. Autor je djela za različite izvođačke sastave. Sudjelovao je na radionici studenata kompozicije i Simfonijskog orkestra HRT-a, na inicijativu maestra Pascala Rophéa, na kojoj su mu snimljene skladbe *Sinfonietta za gudački orkestar*, koju je 2023. izveo Zagrebački komorni orkestar, te *Mystery of Ratsekrö*, za simfonijski orkestar. U sklopu iste radionice Zbor HRT-a snimio je njegovu skladbu *Abecedarium*. Djela su mu izvedena na radionici suvremene glazbe u Grožnjanu, Danima Milka Kelemena u Slatini te na koncertima Zagrebačkih solista, Puhačkog orkestra Muzičke akademije i uglednog britanskog violinista Petera Shepparda Skærveda u Londonu. Autor je glazbe za predstavu/mjuzikl *Legenda o Ludbergu* u režiji Krešimira Dolenčića.

Sinfonietta za 12 gudača Viga Kovačića jedna je od dviju skladbi odabranih na natječaju za mlade skladatelje Glazbene tribine u Osijeku 2024., o kojoj je autor zapisao: „U svom naslovu, *Sinfonietta* (2023.) originalno sadrži i dodatak za gudački orkestar, no za današnju izvedbu taj će se naslov zbog vrlo očitih razloga malo prilagoditi te izmijeniti u *Sinfonietta za 12 gudača*. Razlog je, naravno, taj da naslov zauzima što manje prostora na stranici vaše knjižice, ništa drugo. *Sinfonietta za 12 gudača* nastala je iz nekoliko različitih vježbi iz kompozicije koje su svojevremeno blago proširene i organizirane u kraće četverostavačno djelo. Primjerice, jedna od vježbi bila je izraditi melodiju u prvim i drugim violinama, *ostinato* u violama, kontramelodiju u violončelima, a kontrabasima dati da sviraju gotovo isključivo *pizzicato* tehnikom. Vama zadajem da do kraja izvedbe pogodite koji je stavak nastao tom vježbom.“

FRANO ĐUROVIĆ (Dubrovnik, 1971.) jedan je od najsvestranijih hrvatskih skladatelja suvremene glazbe, čiji bogat i raznolik opus posebno karakterizira značajan broj skladbi koje uključuju elektroniku ili su pisane za elektroniku. Autor je orkestralnih i komornih djela, baleta, glazbe za kazalište, film i televiziju, multimedijalnih projekata te zvučnih instalacija. Kao skladatelj svestrane profilacije okušao se u širokom spektru glazbenih područja. Kompoziciju je diplomirao u razredu Frane Paraća na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, gdje radi od 2004., a od 2019. godine u zvanju redovitog profesora. Od 2020. profesor je primijenjene kompozicije. Za autorski rad dodijeljene su mu brojne ugledne nagrade, među kojima se posebno ističu: nagrada na Međunarodnoj ljetnoj akademiji u Reichenauu, dvije nagrade Josip Štolcer Slavenski, nagrada Marul za scensku glazbu, nagrada festivala Pasijska baština i nagrada Boris Papandopulo HDS-a. Redoviti je član Hrvatskog društva skladatelja. Bio je umjetnički voditelj Glazbene tribine u Opatiji te umjetnički savjetnik Muzičkog biennala Zagreb. Od 2018. predsjednik je Upravnog odbora glazbene nagrade Porin.

Skladbu **Bez sunca** Frano Đurović napisao je 2010. godine, na narudžbu Mladena Tarbuka, za prvi koncert tada utemeljenog Ansambla Fronesis, koji je nazvao „ansamblom za novo, razumno doba“, a čije ime potječe od grčke riječi kojom su Aristotel i Platon nazivali razum. O svome djelu skladatelj piše: „Poigravao sam se mogućnostima gudačkog orkestra, čak i malo riskirao na nekoliko mjesta jer sam bio siguran da će biti dobra izvedba. Uvjeren sam da će i Acoustic Project Strings, doduše bez dirigenta, izvesti moju skladbu na visokom nivou.“

Skladatelj, dirigent i pedagog, akademik **ZORAN JURANIĆ** (Rijeka, 1947.) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu studirao je glazbenu teoriju, kompoziciju kod Stjepana Šuleka i dirigiranje u klasi Igora Gjadrova. Bio je zborovođa, stalni dirigent i ravnatelj Opere u HNK-u u Zagrebu, umjetnički ravnatelj Opere HNK-a Ivana pl. Zajca u Rijeci i Opere HNK-a u Osijeku te predavač u Zagrebu, Osijeku i Rijeci. Od 2005. redoviti je profesor na Muzičkoj akademiji u Zagrebu. U njegovu skladateljskom opusu ističu se operna ostvarenja te niz scenskih, orkestralnih i komornih skladbi. Izdana su mu i dva autorska CD nosača zvuka. Za svoje je opere većinom sam pisao i libreta, a u više se navrata okušao i kao operni redatelj. Posebnu pozornost posvećuje zaboravljenim ili rjeđe izvođenim djelima i skladateljima, a u središtu njegova zanimanja stvaralaštvo je Ivana pl. Zajca, čije je glasovite opere revidirao i izveo. Za svoj je rad dobio niz uglednih nagrada i priznanja, među kojima i nagrade Vladimir Nazor, Josip Štolcer Slavenski i Milka Trnina, a nositelj je Reda Danice hrvatske s likom Marka Marulića. Dobitnik je nagrada Porin za životno djelo 2017. i Vladimir Nazor za životno djelo 2024., a od 2014. redoviti je član HAZU.

O svojoj skladbi **Gagliarda** iz 2002., koju je iste godine praizveo Hrvatski komorni orkestar pod vodstvom Pavla Dešpalja, Zoran Juranić piše: „U ideji moje *Gagliarde* je sraz dvije (neo)barokne matrice; početnoj temi u ritmu polagane sarabande, ceremonijalne, bogato varirane i kontrapunktski razrađene, suprotstavlja se 'plebejska' gagliarda u plesnom ritmu, povjerena *concertino* grupi gudačkog kvarteta, jednostavnije homofone strukture. Latentna dramatika njihova natjecanja završava pomirljivo u zajedničkom suzvučju, u kojem sarabanda u *pizzicatu* gubi svoje ornamentalno ruho, a gagliarda žrtvuje svoj plesni obrazac i ostaje na motivičkoj razini.“

Skladatelj i kontrabasist **DUBRAVKO PALANOVIĆ** (Zagreb, 1977.) na Muzičkoj akademiji u Zagrebu diplomirao je kontrabas u klasi Josipa Novosela i kompoziciju u klasi Željka Brkanovića. Bio je član renomiranog Orkestra mladih Gustav Mahler pod vodstvom Claudija Abbada, a trenutačno profesionalno djeluje u Zagrebačkoj filharmoniji kao kontrabasist. Osnivač je ansambla

Acoustic Project, u kojem sklada, aranžira i svira. Skladao je za ugledne orkestre i ansamble, kao što su Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar HRT-a, Salzburška komorna filharmonija, Moskovski simfonijski orkestar, Zagrebački solisti, Cantus Ansambl i drugi. Za svoje je skladbe osvojio niz nagrada, među kojima i 2. nagradu na natjecanju Reinl-Stiftung u Beču, nagradu za najbolju umjetničku skladbu hrvatskog autora KD Vatroslava Lisinskog, Rektorovu nagradu i 3. nagradu na Međunarodnom skladateljskom natjecanju Maurice Ravel. Njegove skladbe izvode se na festivalima kao što su ISCM Svjetski dani glazbe, Muzički biennale Zagreb, Osorske glazbene večeri i Moskovske jeseni, a objavljene su na brojnim nosačima zvuka. Autor je glazbe za dva glazbeno-scenska djela za djecu u produkciji Zagrebačke filharmonije.

Nastao na narudžbu 15. izdanja BaRoMus Festivala u Rovinju, 2019. godine, **Concerto grosso Rovinjski** izvorno je naslovljen *BaRoMus concerto*, a čini spretnu simbiozu forme baroknog koncerta grossa i skladateljskog izričaja Dubravka Palanovića, protkanu raznolikim utjecajima i elementima. Četverostavačno ostvarenje u cijelosti odiše živopisnim melodijskim i harmonijskim koloritom, naglašenom motoričnošću te inventivnim suodnosom gudačkog korpusa i čembala.

Ansambl **ACOUSTIC PROJECT STRINGS** nastao je 2016. godine, suradnjom skladatelja i kontrabasista Dubravka Palanovića, kao idejnog začetnika i voditelja ansambla, te violinista Marca Grazianija, kao koncertnog majstora, proizašavši iz već renomirane formacije ansambla Acoustic Project. Osim standardnog repertoara gudačkih orkestara, u fokusu ansambla su i programske te izvođačke inovacije, što prati eksperimentiranje raznim stilovima i epohama, kao i predstavljanje novih djela hrvatskih i inozemnih autora. Članovi ansambla afirmirani su glazbenici koji, uz kreativnu, daju i snažnu interpretativnu energiju projektu. Ansambl je tijekom dosadašnjeg djelovanja nastupio na brojnim vodećim glazbenim festivalima u zemlji i regiji, kao što su: Osorske glazbene večeri, Samoborska glazbena jesen, Osječko ljeto kulture, BaRoMus Festival u Rovinju, Ljetne priredbe u gradu Krku, Koncerti u Eufrazijani u Poreču, Zrin festival i dr. Godine 2018. ansambl je snimio svoj prvi nosač zvuka za švedsku etiketu Rocred Production, a za drugi, ostvaren u suradnji sa saksofonistom Nikolom Fabijanićem i objavljen 2021. u izdanju Croatia Records, zaslužio je nagradu Porin.

61.
«Glazbeni»
«tribina»

SUBOTA

22:00 h

KULTURNI CENTAR OSIJEK / KD Franjo Krežma

DUO ŠIMUN MATIŠIĆ & VID VELJAK

Šimun Matišić, udaraljke

Vid Veljak, violončelo

ŠIMUN MATIŠIĆ: *Experiment na vlastitu jazz temu*, za violončelo i udaraljke*

MATIJA KREČIČ: *Change*, za vibrafon i violončelo*

LEON FIRŠT: *Drop it!*, za violončelo, vibrafon i set bubnjeva*

TIBOR SZIROVICZA: *Walking the Dog During a Full Moon*, za violončelo, udaraljke i elektroniku*

ANTUN TOMISLAV ŠABAN: *Incontro*, za udaraljke i violončelo*

ANA HORVAT: *Nestajanje*, za vibrafon, violončelo i elektroniku*

*pr reizvedba

U sklopu projekta suradnje Hrvatskog društva skladatelja i Društva slovenskih skladateljev osmišljen je koncert čiji program čine nova djela hrvatskih (Šimun Matišić, Tibor Szirovicza, Antun Tomislav Šaban, Ana Horvat) i slovenskih skladatelja (Matija Krečič, Leon Firšt), u izvedbi Šimuna Matišića na udaraljka i Vida Veljaka na violončelu.

9.11.

ŠIMUN MATIŠIĆ str. 65.

„Skladba **Experiment na vlastitu jazz temu** nastala je kao neka vrsta varijacija na istoimenu temu s mog albuma *Invocation*. Originalna ideja 'jazz varijante' ove skladbe jest ponavljanje iste teme u puhačima i vibrafonu, dok ritam sekcija, postupno zgušnjavajući materijal, improvizira. S obzirom na to da sam trenutno i dalje u procesu skladanja 'klasične varijante' ove skladbe, ne znam hoće li dramaturški razvoj biti tako pravocrtan kao na jazz albumu, no u svakom slučaju riječ je o nekoj vrsti teme s varijacijama u kojoj se uglavnom varira pratnja, a ne sama tema.“ (Šimun Matišić)

MATIJA KREČIČ (1988.) završio je prvostupnički studij na Koruškom državnom konzervatoriju u Klagenfurtu, gdje je studirao violinu kod profesora Helfrieda Fistera i kompoziciju pod vodstvom profesora Alfreda Stingla. Trenutno surađuje s Magnificom, Tomažem Hostnikom i Teom Collorijem u sastavu Momento Cigano. Posljednjih godina surađivao je s nizom glazbenika i sastava. Autor je glazbe za nekoliko kratkih filmova i kazališnih predstava te obrada glazbe za film. Dobitnik je dviju nagrada za najbolji aranžman na Slovenskoj popevki te nagrade za najbolju originalnu glazbu na Festivalu slovenskog filma za film *Inventar* redatelja Darka Sinka. Vrlo je tražen aranžer u različitim glazbenim žanrovima. Sklada komornu i simfonijsku, instrumentalnu i zbarsku glazbu. Kao skladatelj surađivao je s nizom solista i ansambala, kao što su Mate Bekavac, Bernarda Fink, Tanja Sonc, Jan Gričar, Davorin Mori, Ansambl Janus Atelier, Duo Furioso, Carpe Artem, Camerata Sinfonica Austria, Ljubljanski madrigalisti i drugi. Njegova glazba objavljena je na dva albuma: *Architexture* (Janus Atelier, 2014.) i *Cut / Rez* (ZKP RTV Slovenija, 2020.). U veljači 2020. svjetski poznati violinist Daniel Hope predstavio je njegovo djelo *In a Melting Pot* u svom online ciklusu koncerata *Europe@Home*. Odabran je za sudjelovanje u međunarodnom projektu *#synergy 2022*. Član je Društva slovenskih skladatelja i suosnivač glazbenog kolektiva Janus Atelier.

O skladbi **Change**, za vibrafon i violončelo: „Heraklit je rekao: 'Ne postoji ništa trajno osim promjene.' Što prije to prihvatimo, to ćemo bolje živjeti. Oduprijeti se prirodnom tijeku znači oduprijeti se biti našeg postojanja. U nesigurnim vremenima koja se brzo mijenjaju, trebamo se pokušati nositi sa stalnim promjenama i biti u miru s promjenama koje nam dolaze.“ (Matija Krečič)

LEON FIRŠT (Celje, 1994.) jedan je od najnagrađivanijih i najizvođenijih slovenskih skladatelja mlađe generacije. Magisterij kompozicije završio je na Akademiji za glasbo u Ljubljani, u klasi profesora Dušana Bavdeka. Prethodno je učio klarinet

i udaraljke. Pohađao je međunarodne tečajeve kod profesora Kurta Schwertsika, Dušana Bavdeka, Stephena McNeffa, Gyule Feketea, Iris Ter Schiphorst i drugih. Dosad je napisao više od 100 simfonijskih, komornih i solističkih skladbi, koje su više puta izvođene na koncertima u Sloveniji i inozemstvu. Njegove skladbe za mlađe glazbenike često su birane kao obvezne skladbe na državnim natjecanjima, dok komorne i orkestralne skladbe redovito izvode najistaknutiji slovenski glazbenici (Orkestar Slovenske filharmonije, Orkestar RTV Slovenije, Kvintet Slowind, Komorni gudački orkestar Slovenske filharmonije itd.). Njegov opus obuhvaća i glazbeno-scenska djela, scensku i filmsku glazbu. Dobitnik je niza nagrada u zemlji i inozemstvu, među kojima i Prešernove nagrade Akademije za glasbo, Prešernove nagrade Sveučilišta u Ljubljani, Kristalnog grba općine Celje, prve nagrade na Međunarodnom skladateljskom natjecanju u Banaueu (Filipini) te drugih. Njegova skladba *Simfonijski valcer*, za simfonijski orkestar izvedena je u berlinskom Konzerthausu 2018. Napisao je glazbu za svečanu akademiju u povodu 100. obljetnice Sveučilišta u Ljubljani, za tri orkestra, klavir, sopran i glumce, potom glazbu za koncert u povodu 100. obljetnice Narodne galerije te glazbu za nekoliko državnih proslava.

„Skladba ***Drop it!*** temelji se na nekoliko kontrasta; između intenzivnih ritmičkih jednozvučja i izrazito improvizacijskih trenutaka, između jazz harmonije i oštrih disonanci, između jedva čujnog i preglasnog. Naslov opisuje nagle prekide glazbenih tekstura kada postanu (prema riječima jednog od izvođača) previše repetitivne.“ (Leon Firšt)

Skladatelj širokog spektra interesa, **TIBOR SZIROVICZA** (Zagreb, 1981.), diplomirao je kompoziciju i teoriju glazbe u klasi Željka Brkanovića na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, a usavršavao se na seminarima u Szombathelyju kod Johannes Schöllhorna. Kao skladatelj surađivao je na multimedijalnim, filmskim, plesnim i kazališnim projektima, a svoje skladateljsko umijeće udružuje s ostalim vještinama, poput snimanja, oblikovanja tona, vođenja festivala i producerskog rada. Njegova djela izveli su Zagrebačka filharmonija, Cantus Ansambl, Ensemble Modern, Synchronos, Zagrebački ansambl flauta i drugi, a redovito surađuje s nizom uglednih hrvatskih i inozemnih glazbenika, poput Mije Elezović, Monike Leskovar, Mariel Roberts, Madeleine Shapiro, Vida Veljaka, Gordana Tudora, Ivane Kuljerić, Vlatke Peljhan itd. Dobitnik je brojnih nagrada i priznanja, među kojima se ističu nagrade Fonda Rudolf i Margita Matz i Stjepan Šulek te niza poticaja hrvatskog glazbenog stvaralaštva Ministarstva kulture i medija Republike Hrvatske. Docent je na Odsjeku za kompoziciju i teoriju glazbe Muzičke akademije u Zagrebu te je redovni član Hrvatskog društva skladatelja i umjetnički voditelj Glazbene tribine Hrvatskog društva skladatelja, u sklopu koje je od 2017. do 2024. ostvario velik broj projekata i međunarodnih suradnji.

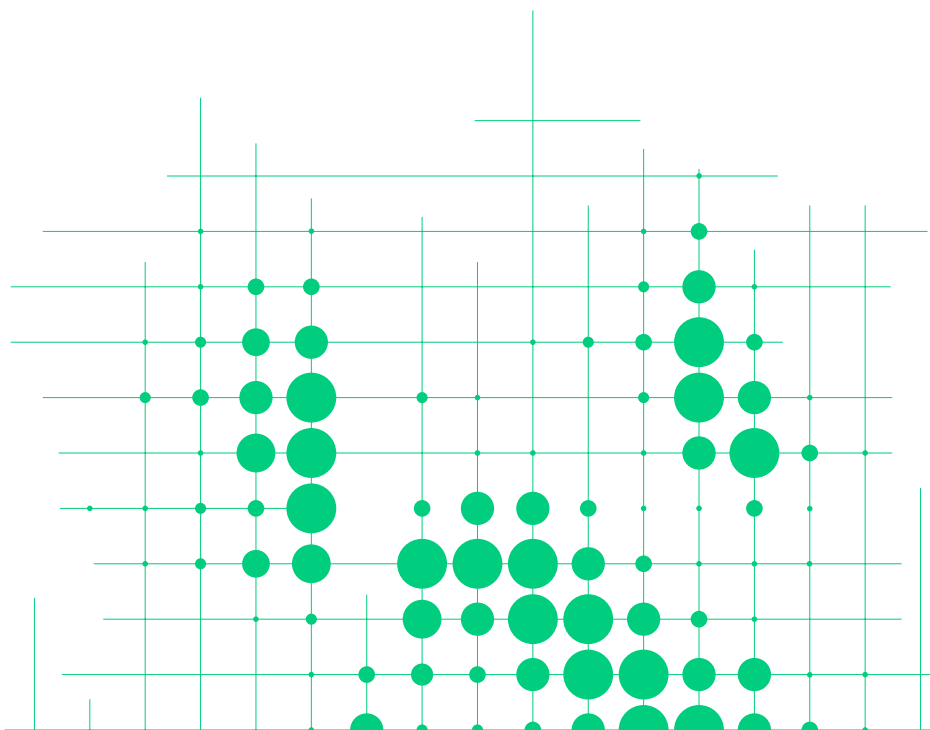
„*Walking the Dog During a Full Moon*, za violončelo, udaraljke i elektroniku, eksperimentalna je kompozicija u kojoj istražujem elemente elektronički programiranih i automatiziranih zvučnih tekstura u kombinaciji s naznačenim improvizacijskim elementima na violončelu, vibrafonu i drugim udaraljka.” (Tibor Szirovicza)

ANTUN TOMISLAV ŠABAN (Zagreb, 1971.) školovao se u Zagrebu, Miamiu i u Beču, gdje 1998. završava studij kompozicije. Od 2001. godine djeluje kao Glavni tajnik Hrvatskog društva skladatelja. Jedan je od utemeljitelja European Composer and Songwriter Alliance (ECSA), krovnog saveza europskih skladateljskih udruga koji promovira interese glazbenih stvaralaca u okviru kreativne industrije, a od 2013. do 2019. bio je i njegov dopredsjednik. Također je aktivan i u svjetskoj konfederaciji autorskih društava (CISAC), gdje je od 2007. član savjeta za glazbu (CIAM). Djela su mu izvodili i snimali ugledni orkestri, ansambli te solisti u Hrvatskoj i svijetu, između ostalih: Zagrebačka filharmonija, Simfonijski orkestar HRT-a, Ensemble Modern, Jazz orkestar Slovenskog radija, Jazz orkestar HRT-a, Cantus Ansambl, Monika Leskovar, Maksim Mrvica, Tamara Obrovac, Miroslav Vitouš, Jon Faddis, Ignacio Berroa te mnogi drugi. Njegovu skladbu *Lamento* za violončelo koncertno je izvelo ili snimilo preko sto violončelista. Surađivao je i s pop glazbenicima, kao što su Massimo Savić, Arsen Dedić, Radojka Šverko, Gibonni, Tony Cetinski, Damir Urban, Marko Tolja, Damir Kedžo i drugi. Za svoj umjetnički rad nagrađen je brojnim nacionalnim i međunarodnim priznanjima: nagrada Fonda Stjepan Šulek, nagrada HDS-a Miroslav Sedak Benčić, nagrada Porin itd. Uz svoj skladateljski opus, ostvario je i niz obrada, prerada i aranžmana. Njegova transkripcija Vivaldijevog ciklusa Četiri godišnja doba za dva klavira objavljena je 2001. na albumu diskografske tvrtke EMI Classics koji je dospio među najprodavanija izdanja ozbiljne glazbe u više europskih država. Umjetničke aktivnosti skladatelja upotpunjuje i dirigentskim te producentskim djelovanjem, a svoja djela objavljuje u obliku notnih, zvučnih i video zapisa kroz obiteljsku tvrtku Fonart. Pionirski rad u hrvatskoj ozbiljnoj glazbi predstavljaju vizualizacije izvedbi (videospotovi) njegovih skladbi.

„Skladba *Incontro* napisana je za dvojicu solista – improvizatora. Dijelovi skladbe su samo rudimentarno notirani, odnosno otvoreni jednom i drugom izvođaču za improvizaciju po zadanoj temi ili harmonijskoj progresiji. Nastala je 2024. godine kao dio projekta suradnje Hrvatskog društva skladatelja i Društva slovenskih skladateljev.” (Antun Tomislav Šaban)

ANA HORVAT završila je studij elektroničke kompozicije na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u klasi Zlatka Tanodija. Kompoziciju je učila i kod Marka Ruždjaka te Srđana Dedića. Osim elektroničkih skladbi te skladbi za akustične instrumente, autorica je glazbe za film, plesne predstave, performanse, operu, radioigre i umjetničke instalacije te je (ko)autorica više umjetničkih instalacija, multimedijalnih radova i plesnih predstava. Zanima je spajanje različitih područja umjetnosti te umjetnosti i znanosti, stoga surađuje s drugim umjetnicima (slikarima, grafičarima, montažerima, redateljima, plesačima, koreografima i drugima), kao i s programerima, znanstvenicima, robotičarima, elektroničarima, hakerima te DIY/DIWO entuzijastima. Od 2017. predaje na Akademiji za umjetnost i kulturu u Osijeku.

Svojoj novoj skladbi **Nestajanje**, za vibrafon, violončelo i elektroniku Ana Horvat prilaže komentar: „Svima koji se ‘nisu snašli’ prijeti ‘nestanak’, ali to nije najgore. Najgore je kad nestajanje traje. (Četveroruka)” (citat preuzet s <https://cetveroruka.hr/pravila-su-jednostavna/>)

ŠIMUN MATIŠIĆ (Zagreb, 1996.) prvi nastup imao je kao četverogodišnjak, kada je svirao bubnjeve u kvartetu Branka Kralja. Profesori su mu bili Božidar Rebić, Tomi Spasevski i Goran Gorše, a maturirao je u GU Elly Bašić. U dobi od 14 godina izdao je svoj prvi nosač zvuka pod naslovom *Jazz nocturno*. Surađivao je te izdao albume s brojnim inozemnim te domaćim jazz i klasičnim glazbenicima i orkestrima, među kojima i s Matijom Dedićem, Sašom Nestorovićem, Ivan Kapec kvintetom i drugima. Član je ansambla Harlequin Art Collective, gdje djeluje kao udaraljkaš i aranžer, autor je glazbe za brojne kazališne predstave, snimio je višestruko nagrađivane nosače zvuka, a skladbe mu izvođe ugledni glazbenici i ansambli, poput Zagrebačke filharmonije i Cantus Ansambla. Diplomirao je udaraljke na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, u klasi profesorice Ivane Kuljerić 2023., a klasičnu kompoziciju 2024. u klasi profesora Mladena Tarbuka, dok je prve dvije godine studija kompozicije završio kod profesor Davorina Kempfa. Dobitnik je brojnih nagrada, među kojima i nagrade Judita, Nagrade Grada Čakovca Josip Štolcer Slavenski, nagrade Stjepan Šulek, triju nagrada HGU-a Status i pet nagrada Porin. 2024. godine snima album *Moto susreti treće vrste* kao bubnjar eksperimentalnog noise-rockelectronic benda tATRC (The Anti-Teleological Rock Combo). Bio je gost-student na Visokoj školi za glazbu i kazalište u Hamburgu, u klasi Elmara Lampsona, kod kojeg je trenutno student Konzertexamen poslijediplomskog programa.

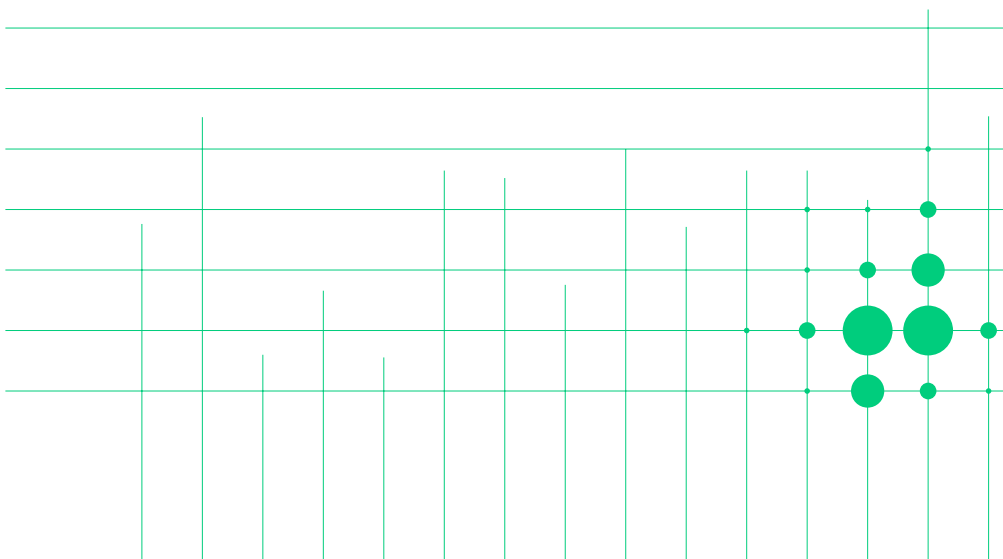

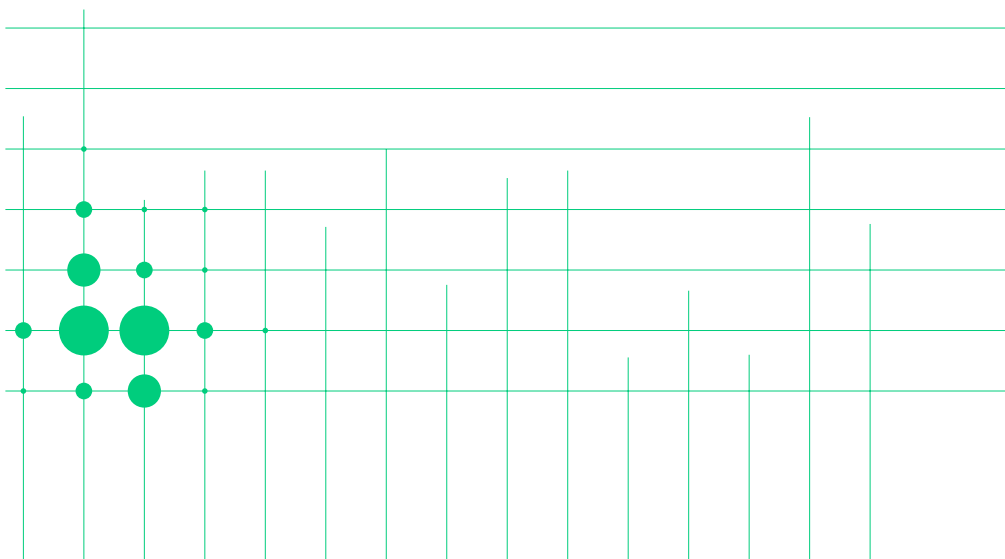
VID VELJAK (Rijeka, 1996.) istaknuo se na hrvatskoj i međunarodnoj sceni kao jedan od najmlađih i najdarovitijih violončelista na polju komorne glazbe, ali i kao solist usmjeren na izvedbu suvremene i eksperimentalne glazbe. Počeo je učiti violončelo s tri godine pod vodstvom Tatjane Skljarenko, a ubrzo potom i kod Maura Šestana u Rijeci. Njegov je talent vrlo rano uočio i istaknuti violončelist te pedagog Valter Dešpalj, pozvavši ga u svoju klasu na Muzičkoj akademiji u Zagrebu, gdje je s 14 godina uspješno položio prijemni ispit te diplomirao 2017. Paralelno je studirao na Međunarodnoj glazbenoj akademiji Kneževine Liechtenstein u klasi Jensa Petera Maintza i Valtera Dešpalja. Studirao je i u klasi Romaina Gariouda u Parizu te pohađao majstorske tečajeve eminentnih violončelista. Pobijedio je na brojnim natjecanjima u Hrvatskoj, a bio je i finalist prestižnog natjecanja Guilhermina Suggia u Portugalu. Kao solist nastupao je sa Stuttgartskim komornim orkestrom, Zagrebačkim solistima, Riječkim komornim orkestrom, Simfonijskim orkestrom HRT-a, Zagrebačkom filharmonijom, Dubrovačkim simfonijskim orkestrom te Cantus Ansamblom. Nastupao je diljem Europe te u Narodnoj Republici Kini. Osnivač je i član Riječkog klavirskog trija, uz pijanista Filipa Faka i violinista Krunoslava Marića, te je član ansambla Synchronos. Redovito izvodi djela hrvatskih skladatelja, od kojih su mu mnogi posvetili svoja djela. Bio je vođa sekcije violončela u Dubrovačkom simfonijskom orkestru, s kojim redovito koncertira kao solist. Njegov album *Resonance(s) II* osvojio je diskografsku nagradu Porin. Član je Zagrebačkih solista te vođa dionice violončela u orkestru zagrebačkog HNK-a. Od 2022. djeluje kao profesor violončela na Umjetničkoj akademiji u Splitu, u zvanju docenta.

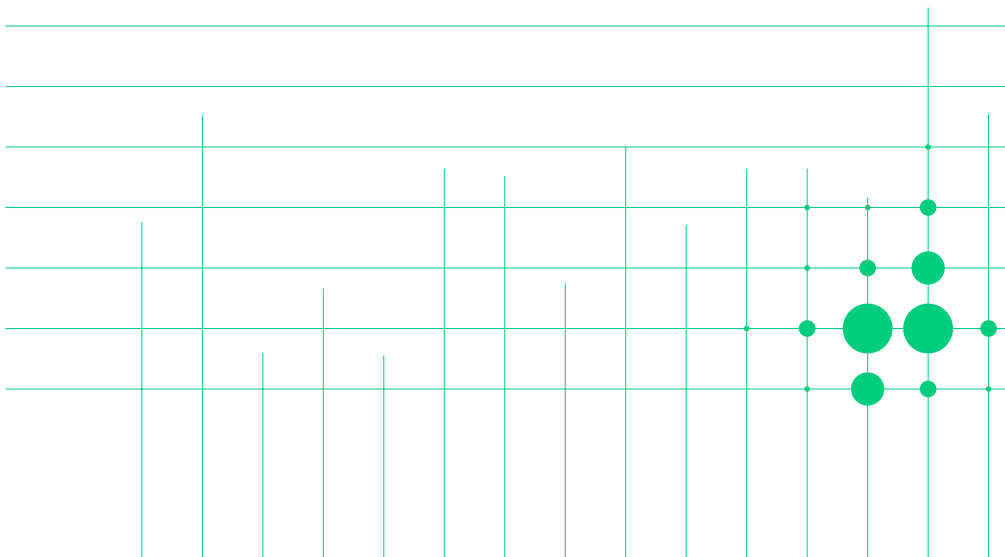

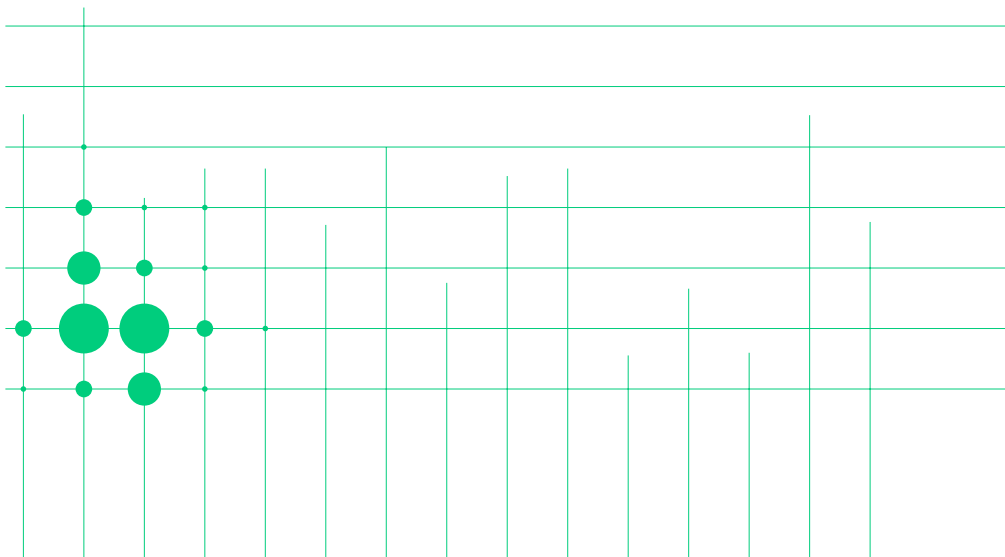
61... «Glazbenaa» «tribinaa»

BILJEŠKE

UMJETNIČKI VODITELJ GLAZBENE TRIBINE:

Tibor Szivovicza

NOSITELJ MANIFESTACIJE:

Hrvatsko društvo skladatelja
Antun Tomislav Šaban, glavni tajnik

ORGANIZACIJA:

Cantus d.o.o.
Mirjana Matić, direktorica
Luka Hrvoj, producent

NAKLADNIK:

Cantus d.o.o.

ZA NAKLADNIKA:

Mirjana Matić, direktorica

UREDNIKA IZDANJA:

Petra Pavić, Odjel za komunikacije HDS-a

AUTORICA TEKSTA:

Bojana Plečaš Kalebota

LEKTURA:

Darija Šćukanec

LIKOVNO OBLIKOVANJE:

Emil Šimik, Econik d.o.o.

TISAK:

New Flyer d.o.o.

ZAGREB, STUDENI 2024.

GRAD OSIJEK

Župa Sv.
Petra i Pavla
Apostola
OSIJEK

Generalni konzulat Mađarske
Osijek

LOKACIJE:

Kulturni centar Osijek

Ulica kneza Trpimira 2/A, Osijek

Konkatedrala sv. Petra i Pavla

Trg Pape Ivana Pavla II 2, Osijek

WWW.TRIBINA.EU